

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எப்போது, என்பதைக்கூடப் பட்டாயகருடைய அறையிலேதான் கேட்க வேண்டும்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதிலிருந்து அது வராதது என்று தெரிகிறது.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Even though the Deputy Speaker has given the assurance that there will be a discussion on this matter, if the Deputy Speaker thinks that, in view of the statement read out by the Minister, a further discussion is unnecessary, is it not within his right to refuse a discussion on the matter?

THIRU S. BALASUBRAMANIAN: It is very well within his right and he can disallow a discussion. I am not standing in the way.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : விதி 41-ன் கீழ் நான் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் ஒருவர், “நான் கொடுத்த தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று” என்று கேட்பதைக்கூட அவையிலே கேட்கக்கூடாது. சபாநாயகருடைய அறையிலேதான் அதைப்பற்றிக் கேட்கலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நான் பல முறை கேட்டும் வராததாலே இந்த அவையிலே கேட்கிறேன்.

6. அறிக்கை அளித்தல்

அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் மூன்றாவது அறிக்கை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, அரசினர் உறுதி மொழிக் குழுவின் அறிக்கையை, குழுவின் தலைவர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் இந்தப் பேரவைக்கு அளிப்பார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I present the Third Report (Fourth Assembly) of the Committee on Government Assurances for the year 1968-69.

7. அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் நடைபெறும். இப்பொழுது திரு. கா. மு. கதிரவன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

*திரு. கா. மு. கதிரவன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அரசின்மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின் மீது அவர் விளக்கங்களைக் கொடுத்தபொழுது, தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவ்வப்போது அதற்குரிய பதில்களை அளித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பை இந்த அவை எனக்கு அளித்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. கா. மு. கதிரவன்]

தமிழக அரசு இன்றையதினம் வரையிலும் செய்திருக்கின்ற நன்மைகளை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்திருந்தாலும், அதை மறைக்கவும், திசையைத் திருப்பவும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்தத் தமிழக அரசு ஏற்பட்ட தற்குப் பின்னால், தமிழகத்திலே மூன்று இடைத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஒன்று பாராளுமன்றத்திற்கும், மற்ற இரண்டு இடங்கள் சட்டமன்றத்திற்கும் தேர்தல்கள் நடந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக மக்கள் புதிய தமிழக அரசின்மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படையாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்று கூறுகிறார்கள்.

நேற்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது “ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவோம்” என்று தன்னுடைய பேச்சைத் தொடங்கி வைத்தார். ஆகவே, அவர்கள், ஆட்சியில் குறைபாடுகள், குற்றங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றைக் கண்டிக்கவும், நீக்குவதற்கும் ஆக நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரலாம் என்ற ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு வீணாகப் போய்விடக்கூடாதே, அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரலாம் என்ற எண்ணத்தில்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேச்சைத் தொடங்கி வைத்தாரோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

எந்தெந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை தமிழக அரசின் மீது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, முதலாவது குற்றச்சாட்டு தொழில் பிரச்சினையைப் பற்றியதாகும். இந்தச் சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்கு இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு எப்படி உரிமையிருக்கிறதோ, அடிக்கடி வெளிநடப்பு செய்வதற்கு எப்படி உரிமையிருக்கிறதோ அந்த முறையில்தான் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை நிறுத்தங்கள் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தொழிலாளர்களுக்குப் பல உரிமைகள் இருந்தபோதிலும் மறுக்கப்பட்டன. அதனால் தொழிலாளர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மௌனமாக இருந்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது ஏதாவது ஓரிடத்தில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டால், ஆட்சியாளர்கள் முதலாளிகளின் பக்கம் சாய்ந்திருந்ததால், தொழிலாளர்கள் பயப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள், ஒடுங்கிக் கிடந்தார்கள். இன்றைய தினம் இந்த அரசு தொழிலாளர் மூல அரசாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளிடத்தில் வைக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு முதலாளிகள் செலியாய்க்க மறுக்கிறார்கள். அதன் பாராட்டு தகராறுகள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதை ஒரு பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. வேலை நிறுத்தங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவிலுடைய பல்வேறு பகுதிகளிலும் இம்மாதிரியான நிலைமையானது இருந்து வருகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, “எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றினோம். ஆடுதறை விதை திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களால்தான் அமல்படுத்தப்பட்டது. பல தொழில்கள் ஏற்பட்டன” என்று பெருமைப்பட்டுக் கூறிக் கொண்டே போடுகிறார்கள். அதே திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே இந்த நாட்டு விவசாயிகளை, “கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள்” என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒரு சிலரை முதலாளிகளாக ஆக்கியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் சீர்கேடான நிலைமையாகும் இந்த நாட்டிலே இருக்குமானால் அவற்றிற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்தான் காரணமாக இருக்கக்கூடும் என்பது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாகும்.

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

மு.ப. 11-00 திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எந்த இடத்தில் எப்போது கூறினார்கள் என்கிற விவரத்தைக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதன் முறையாக ஒரு உறுப்பினர் இந்த மன்றத்தில் பேசுகின்றபோது இடைமறிக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு மரபு. அந்த நல்ல மரபை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று என்ன பாடுபடுத்தினார்கள்? பேசாமல் இருந்தாலும், 'நான் சொன்னேன், சும்மா உட்கார்ந்திருந்தார்கள்' என்று பொதுக்கூட்டத்தில் சொல்லிக்கொள்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முதன்முறையாகப் பேசுகின்ற பேச்சை maiden speech என கூறுவார்கள். ஆனால், அவருடைய பேச்சை It is an old Dame's speech என்று அவர்கள் கருதலாம். (சிரிப்பு).

திரு. கா. மு. கதிரவன் : அவர்கள் மட்டும் அல்ல. திரு. சஞ்சீவய்யா அவர்கள் கூட, சுதந்திரத்திற்கு முன் பரம தரித்திரர்களாக இருந்தவர்கள் இன்று லட்சாதிபதியாகியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். என், அடிக்கடி திரு. காமராஜர் அவர்கள் கூட முன்னுரையுடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இருபதாயிரம் கோடி செலவழித்தும் பலன் எழைக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்று பொதுக் கூட்டங்களில் கூறியிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியாதவை அல்ல. இருந்தும், இந்த அரசைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அவற்றை மறைக்கிறார்கள்.

அடுத்து, தமிழர் பட்டையைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அந்தப் பட்டையின் பொருளானரே சமீபத்தில் ஒரு பேட்டியில் கூறியிருக்கிறார்கள். 'இந்தத் தமிழர் படை கேடயமாக இருக்குமே தவிர ஒரு வாளாக இயங்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போப்பட்ட பட்டையை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். இன்றையதினம் பல வகையில் தவறன் வழியில் செல்கின்ற வேறு படைகள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் அவர்கண்டித்திருந்தால் உண்மையில் அவரைப் பாராட்டியிருக்கலாம். வெண்புருச் சேனை என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சேர்ந்த ஒருவர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் ஒன்றை அனுப்பி இருந்தார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் "உங்களைச் சுட்டுக் கொல்வோம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சேனையின் செயலை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கண்டிக்க முன்வரவில்லை. பம்பாயில் கூட சிவசேனை என்று ஒரு படை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சேர்ந்தவர்கள் பல அங்குள்ள தமிழர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். "இந்தத் தேதிக்குள் பம்பாயிலிருந்து வெளியேறவிட்டால் உங்களைச் சுட்டுக் கொல்வோம்" என்பதாக. அந்த சிவசேனைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் மறைமுகமாக ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். அந்தச் சிவசேனையின் தலைவராக இருக்கக் கூடியவர் ஆரம்பித்து வைத்த பத்திரிகையையே ஆரம்பித்து வைத்தவர் மத்திய அமைச்சராக இருக்கிற திரு. சுவான் அவர்கள்தான். இந்தச் சேனைக்கு காங்கிரஸ்காரர்களின் நேரடி ஆதரவு இல்லை என்றாலும் மறைமுகமான ஆதரவு இருக்கிறது. அதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவில்லை. ஏதோ, சாதாரணமாகச் செயல்படுகின்ற தமிழர் பட்டையை—நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வைத்துப் பேச முன்வந்தது வருந்துவதற்குரியதாகும்.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களே பதில் அளித்துவிட்டார்கள். இருந்தாலும் மதுவிலக்கு சரியாக இயங்கவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே அவர்கள் சேர்த்திருப்பது விந்தையாக இருக்கிறது. அகில

1968 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. கா. மு. கதிர்வன்]

இந்திய அடிப்படையில் சென்னையில் நடைபெற்ற மதுவிலக்கு மகாநாட்டில் திருமதி சுசீலா நாயர் பேசுகின்றபோது, “அண்ணாதுரை அவர்கள் மது விலக்குக் கொள்கையை நடத்துகின்ற முறையைப் பார்த்து காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டியிருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். இதைவிட இந்த அரசு அந்தக் கொள்கையை செயல்படுத்துகிற தன்மை பற்றி வேறு யாரும் சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு அண்மை அவர்களது ஆட்சியில்தான் தமிழகத்தில் மது விலக்குச் சட்டம் தீவிரமாகவும், நல்ல முறையிலும் செயல்பட்டு வருகிறதே தவிர வேறு எந்தப் பகுதியிலும் நடைபெறவில்லை என்பதைத் துணிவாகக் கூறலாம்.

அதுவும் இன்றையதினம் மது விலக்குக் கொள்கையை உருவாக்கிய மகாத்மா காந்தி அடிகள் சமாதியான இடத்திலே—டெல்லியிலே மது விலக்குச் சட்டம் தளர்த்தப்பட்டுவிட்டது. அதைப்பற்றி திரு. வினோபாஜி அவர்களை கூறியிருக்கிறார்கள். “மகாத்மா காந்தியின் சமாதி உள்ள டெல்லியில்தான் கங்கையைப் போல, யமுனையைப் போல பீரும் பிராந்தியம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டும். ஆனால் இந்த மாநிலத்திலே மது விலக்கு சரியான முறையில் அமல் நடத்தப்படவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே சேர்த்திருப்பது குற்றம் சாட்டுவேண்டும் என்பதற்காகத்தானே தவிர வேறு இல்லை கடந்த 1½ ஆண்டுகளாக தமிழக அரசு செய்திருக்கிற சாதனைகளைப் பார்க்கிற போது இந்த அரசின் மீது இவ்வளவு பெரிய அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே, மனச்சாட்சியோடு கொண்டுவந்திருக்கிறார்களா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. நமது மாநிலத்திற்கு சென்னை ராஜ்யம் என்று வழங்கிவந்த பெயரை தமிழ் நாடு எனப்பெயர் குட்டிய தமிழக அரசை இந்த அளவு குற்றம் சாட்ட மனம் துணிந்தது என்றால் வருந்தத்தான் வேண்டும்.

சீபத்தில் மக்திய சர்க்காரிடத்தில் இந்த அமைச்சர்களும் காவடி தூக்கினார்கள் என்று கூறினார்கள். இப்போதுதான் நமது மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று நம்முடைய காரியத்தை சாதித்து வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் அமைச்சர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று வாதாடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்களா, நிமிந்து நின்ற பேசியிருக்கிறார்களா என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியாது அல்ல. இப்போது எப்படி நமது அமைச்சர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று நிமிந்து நின்ற பேசுகிறார்கள், எதிர்த்த வாதாடுகிறார்கள், தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்து வருகிறார்கள் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். டெல்லி அமைச்சர்களே இவர்கள் மயக்கிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளுக்கே இடமில்லை. அந்தத் தீர்மானத்தை அவர் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிற எண்ணத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவைக்கு நன்றி கூறி பணிவுடன் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் இந்த அரசின் மீது கொண்டுவந்திருக்கிற நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்கள் சில வற்றை இந்த அவை யில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி ஏற்பட்டதில் இருந்து சட்டம் அமைதி குலைந்து விட்டது, குறிப்பாக ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்படுகிறது என்கிற குற்றச் சாட்டை நான் வைக்கிறேன். மேலும் ஒரு கட்சி ஆட்சிதான் இருக்க வேண்டும் என்று மற்ற கட்சிகளுடன் துணை கொண்டு—ஆட்சிபட்டம் ஏறிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவியேறிய நாள முதல் சர்வாதிகார மனப்பான்மையில் செயல்படுகிறது. சாதாரண மக்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு வழிகாணவில்லை. தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை. பலாத்காரத்தினையே நம்பி—எதிர்க்கட்சியை அழிக்கின்ற போக்கினை இந்த ஆட்சி பெற்றிருக்கிறது என்கிற குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

மேலும் சென்ற ஆண்டு சென்னையிலே தீச் சம்பவங்கள் ஏற்பட்டபோது — அந்தத் தீ விபத்து ஏற்பட்ட இடங்களுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்றார்கள். அவரிடத்தில் ஒரு முதாட்டி “நான் உங்களுக்கு வேண்டுமே போட்டேன். இதோ தீ வைக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள் என்று இந்த மன்றத்திலேயே சொன்னார். ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்று என்ன பேசப்படுகிறது? சென்னை பாராளுமன்ற உப தேர்தலுக்கு பொதுப் பணித்திறை அமைச்சரின் மருமகன் திரு. மாற்றை திறுத்தி, அவர் ஜெயிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஆங்காங்குள்ள குடிசைகள் திட்ட மிட்டே தீ வைக்கப்பட்டன. “பாடுங்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் எரிக்கிறார்கள். நாங்கள் கட்டித் தருகிறோம்” என்று சொல்லி வெற்றி பெற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே தீ வைத்தார்கள் என்று அங்காடிகளில் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். பேருந்துகளில் பேசிக்கொள்கிறார்கள். படித்த வட்டரங்களிலும் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இந்த விதமாகத் தீ வைத்து, குடிசை தீ திரும்பக் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால், கட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தின் மூலம் குடிசை வாழ் மக்களுடைய நன்மதிப்பைப் பெற முடியும். ஆட்சி கையிலிருக்கிற காரணத்தாலே காங்கிரஸ்காரர்கள் இதைச் செய்தார்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் மக்கள் அவர்களைத் துரோகிகள் என்று நினைத்துக்கொள்வார்கள், மக்கள் நம்பிக்கையை அவர்கள் இழந்துவிடுவார்கள் என்ற நினைப்பிலேதான் சென்னை பாராளுமன்றத் தேர்தலை மையமாக வைத்துச் செய்த சதியென்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த சதிக்கு ஆதாரமும் இருக்கிறது, ஆதாரமும் கூற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாடோடி மன்னன் என்று ஒரு சினிமா வந்தது. நாடோடியாக இருந்தவன் திடீரென்று மன்னனாக வந்தவுடன் அவசரமாக அவசரமாக உத்தரவுகளை அள்ளி வீசினால், நிலமில்லாதவர்களையும் போட்டுவிட்ட பிறகு கூட்டத்திலிருந்து ஒரு குரல் கேட்கும்; குடிசைகள் என்ற குரல், உடனே கொளுத்தப்படும் என்று இருக்கும். நாடோடியாக இருந்தவன் திடீரென்று மன்னனாக வந்தவுடன் குடிசைகளைப் பற்றிய உத்தரவு கொளுத்தப்படும் என்ற உத்தரவு. திடீரென்று வந்த தி. மு. க. ஆட்சிக்கும் குடிசைகள் எரிவதற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் கூறிக்கொண்டு ஆகவே இந்த அரசின் மேல் நம்பிக்கை இழக்கத்தான் செய்வார்கள் மக்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டிலே திடீரென்று தீ விபத்துக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜூன் மாதம் 23-ம் தேதி, நாட்டிலே கயமைத்தனம் பெருகிய காரணத்தால் அரசியல் விரோதம் காரணமாக தீ வைத்து விளையாடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் காரணத்திற்காகக் குடிசைகளிலே தீ வைக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 19-6-68-ம் தேதி பொதுப் பணித் திறை அமைச்சர் அவர்கள் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாகச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், தீயும் கையுமாய் திரியும் தீயவனே எங்கள் மீது கோபம் இருந்தால், எங்கள் மீது எரிச்சல் இருந்தால், எங்களுடைய ஆட்சியின் மீது கோபம் இருந்தால், எங்களுடைய வீட்டை இடித்துத் தள்ளுவதற்கு கடப்பாணையோடு வா என்று கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தீ வைப்பதை வெறுப்பார்கள், கண்டிப்பார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் அதிகமாகக் கண்டிப்பேன் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் காழ்ப்புக் காரணமாகத் தீ வைக்கிறார்கள் என்றால் அந்தத் தீயவன்தான் யார்? அந்தத் தீயவனின் முகமூடியை இவர்கள் எப்பொழுதுதான் கிழித்தெரியப் போகிறார்கள் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், 2-7-68-ல் தமிழகத்தில் உலவி வருகின்ற தினத்தந்தி பத்திரிகை—உண்மையிலேயே அதை எதிர்கட்சிக்காரர்கள் நடத்தவில்லை—தேர்தலுக்கு முன் பல கட்சிகளிலே இருந்துதேர் கடைசியாக தி.மு.சு. வில் சரணடைந்து, 1967-ம் வருடத்தில் நடந்த தேர்தலில் இந்தச் சம்பவம் நடந்ததற்கு வந்துள்ள திரு. ஆதித்தன் நடத்துகின்ற பத்திரிகை. அந்தப் பத்திரிகையிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதைப் பார்த்தால் கவனக் குறைவாக இருந்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட தீ விபத்துக்களினால்

1968 ஆகஸ்ட் 24]

பலர் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்று இருக்கிறது. கிரே நகரைச் சேர்ந்த மீனாட்சி—இரண்டு மாதம் தண்டனை; வியாச பாடியைச் சேர்ந்த சரஸ்வதி—இரண்டு மாதம் தண்டனை; அயனாவரம் வெங்கடேசபுரத்தைச் சேர்ந்த ஆமி அம்மாள் 25 ரூபாய் அபராதம்; வியாசப்பாடி டிகாஸ்டர் ரோடைச் சேர்ந்த குப்பம்மாள்—25 ரூபாய் அபராதம். தலைவர் அவர்களே, இங்கு தான் இருக்கிறது சதியின் உண்மை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையிலே அரசியல் காழ்ப்பு காரணமாக இந்த மீனாட்சியும், சரஸ்வதியும், ஆமி அம்மாளும், குப்பம்மாளுமா தீவைத்தார்கள்? காழ்ப்பு உணர்ச்சியின் காரணமாக நடந்த தீ என்று ருசப்படுத்த முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாடோடி மன்னன் படத்திலே குடிசை என்று வந்ததும் கொளுத்த வேண்டும் என்று வந்ததாக. . .

திரு. டி. மார்டின் : கொளுத்தப்படும் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கொளுத்தப்படும் என்று வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அந்த வசனத்தை எழுதியவரே அவர்கள் கட்சியின் தளபதியாக இருப்பவர்தான்.

திரு. டி. மார்டின் : எந்தக் கட்சியில் இருக்கிறார் என்பதல்ல. திடீரென்று வந்த ஆட்சியில் திடீரென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நாடோடியாக இருந்தவன் மன்னனாக வந்தான் என்ற நாடோடி மன்னன் கதையைக் காட்டி, நாடோடிகளாக இருந்தவர்கள் நாடாள் வந்தார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லுவதிலிருந்து அவர்கள் ராஜ பரம்பரையில் வந்தவர்கள் என்று நாடு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று கருதுவார்களானால் அது தவறு என்று கருதுகிறேன். அதிலே கூட நாடோடியாக இருந்துவிட்டு, நாடாள் வரவில்லை, அதிலே வருகின்ற இருவரும் ஒரே உருவ அமைப்புக் கொண்டிருந்ததால் வருகிறார், நாடோடியாக இருந்ததால் நாடாள் வரவில்லை. படம் பார்க்க தால் மட்டும் போதாது., புரிந்துகொள்ளவும் வேண்டும்.

திரு. டி. மார்டின் : புரிந்துகொண்டுதான் சொல்கிறேன். எல்லோருக்கும் ஆளுவதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துதான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அப்படி இருக்கிற பொழுது நாடோடியாக இருந்தவர்கள் நாடாள் வந்தார்கள் என்றால் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று படத்தில் வந்ததைக் காட்டிச் சொல்லுவது பண்பான பேச்சாகத் தோன்றுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : தீ மிடித்ததைப் பற்றி ஒரு மூதாட்டி கூறியதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறபொழுது படத்தில் வந்ததைச் சொல்வதற்கு ஏன் இடம் இல்லை என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது, படத்திலே நாடோடியாக இருந்தவன் நாடாள் வந்தான் என்று வருவதைக் காட்டி நாடோடிகளாக இருந்தவர்கள் நாடாள் வந்தார்கள் என்று எங்களை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு பொதுப்படையாகப் பேசுவது பண்பான பேச்சுத்தானா என்பதுதான்.

திரு. டி. மார்டின் : படத்திலே வரக்கூடிய ஒரு காட்சியை இந்த அவையில் சொல்வதின் நோக்கம், அந்தப் படத்தில் வரும் காட்சியின் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால், நாடோடியாக இருந்து மன்னனாக வந்தவுடன் குடிசைகள் கொளுத்தப்படும் என்று சொன்னான்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கதைக்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. படத்தில் வருவதைக் காட்டி நாடோடியாக இருந்தவர்கள் நாடாள் வந்தால் இப்படித்தான் நடக்கும் என்று பொதுப்படையான கருத்தை, எங்களை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, பேசுவது சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

திரு. டி. மார்டின் : நான் முதலமைச்சர் அவர்களை நாடோடி என்று குறிப்பிடவில்லை. நாடோடி மன்னன் படத்தில் அந்த விதமான காட்சி வந்தது . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தாங்கள் பேசியதை மறுபடியும் ஓய்வாகப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். நாடோடிகளாக இருந்த வர்களுக்கு நாடான வருவது பெருமை, நாடாண்டவர்கள் நாடோடிகளாவது பெருமையல்ல.

திரு. டி. மார்டின் : மீண்டும் நாடான வரலாம் என்பதை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சக்கிர தசை அடித்தால் அப்படி வரக்கூடும். நாங்கள் நாடான வருவது பெருமைக்குரியதே தவிர கேவலமானதல்ல. அவையிலே பேசும்பொழுது பண்பற்ற முறையிலே பேசக் கூடாது. திரு மார்டின் அவர்கள் சட்டமன்ற பேச்சாளராக விளங்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் இப்பொழுது கையாளுகிற முறைகளால் அப்படி விளங்க முடியாது. இந்த முறைகளை மாற்றிக் கொள்வார்களானால், எந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் விளங்க முடியும். இந்த முறை அல்ல சந்தோஷத்தைத்தான் கொடுக்கும். பேசிவிட்டு வெளியே போனவுடன் முதகைத் தட்டிக் கொடுக்கலாம். பார்த்தாயா நாடோடி என்று சொன்னேன் என்று திருப்திப்படலாம். ஆனால் அந்தத் திருப்தி நீண்ட திருப்தியைத் தராது.

திரு. டி. மார்டின் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுமக்கள் தீவைப்புச் சம்பந்தமாக எந்த விதமாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றித்தான் இந்த அவையிலே குறிப்பிட்டேன்.

மேலும், எதிர்க் கட்சியை அழித்துவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக இந்தத் தீவைப்புகள் நடைபெறுகின்றன என்று கூறிய நேரத்தில், இந்த விதமாகப் பெண்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கவனக் குறைவின் காரணமாகத் தீப்பிடித்தது என்பதை நான் முன்பே சுட்டிக் காட்டினேன். அதற்கு ஆதாரமாக தினத்தந்தியில் 2-7-68-ல் செய்தியும் வந்திருக்கிறது. என் இந்த விதமாகக் கூறுகிறார்கள். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகத் தீவைக்கப்பட்டது என்றால் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிக்காரர்களை அல்லவா கோர்ட்டில் கொண்டு போய் நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். குற்றவாளிக் கூண்டில் சாதாரணப் பெண்களையல்லவா நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகத்தான் இது நடைபெற்றது என்று கூறியது எதிர்க் கட்சியே இருக்கக் கூடாது என்ற நினைப்பில் கூறியதாகக் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், மாநிலத்தில் அரசின் உத்தியோகங்களை வழங்குவதில் அமைச்சர்களுடைய உறவினர்களுக்குச் சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்னையிலுள்ள சங்கீத நாடக அகாடமியின் முதல்வராக சின்மரப் பின்னணிப் பாடகராக இருக்கின்ற சிதம்பரம் ஜவராமனை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் ஆனரோரியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர் கர்நாடக சங்கீதத்தில் அனுபவம் பெற்றவராக இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் செம்மங்குடி சீனிவாச அய்யர், மகாதேவ அய்யர், எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி, சீர்காழி கோவிந்தராஜன் போன்ற பெரிய கர்நாடக சங்கீத வித்துவான்கள் இருக்கிற நேரத்தில், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அத்தான் உறவினர் என்ற முறையில் சிதம்பரம் ஜெபராமன் அவர்களுக்கு முதல்வர் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அமைச்சர்களுடைய உறவினர்கள் ஒரு பதவியைப் பெறுவதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருப்பார்களே யானாலும் கூட, அமைச்சருக்கு உறவினர் என்ற காரணத்தால் பதவி கொடுக்கக் கூடாது என்பது சட்டமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

திரு. டி. மார்டின் : அவரை விடத் திறமையானவர்கள், செம்மங்குடி சீனிவாச அய்யர், சித்தூர் சுப்பிரமணியம், சாத்தூர் சுப்பிரமணிய அய்யர், மதுரை சோம, எம்.எஸ். வசந்தகுமாரி, எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி போன்ற கர்நாடக சங்கீத வித்துவான்கள் இருக்கும்போது சிதம்பரம் ஜெயராமன் அவர்களுக்கு அந்தப் பதவியைக் கொடுத்தது அமைச்சர் அவர்களுடைய உறவினர் என்ற காரணத்திற்காக என்பதல்லாமல் வேறு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நண்பர் அவர்களுக்குப் படத்தைப் பார்த்துப் புரிந்துக் கொள்ளத் தெரியவில்லை என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். சங்கீத வித்துவான்களின் வரிசை முறை கூட அவருக்குத் தெரியவில்லை என்பதற்காகத் தான் வருந்துகிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொருவரும் சிதம்பரம் ஜெயராமன் அவர்கள் சிறந்த இசைவாணர் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்கள். அவருடைய தரம் முதன்மையாகக் கூட என்பதை நம்முடைய நண்பர் அவர்கள் இசைத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களைக் கேட்டு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றும், இன்னொரு நியமிக்கக் கூடாதா என்று கேட்டு சில பெயர்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களிலே சிலர் கூட பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களின் உறவினர் பட்டியலிலேதான் வருவார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : இந்த அமைச்சரவையிலுள்ள ஒரு அமைச்சருடைய நெருங்கிய உறவினர் என்ற காரணத்தால் கொடுக்கப்பட்டது என்று சங்கீத வித்துவான்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள், மக்கள் மத்தியிலும் பேசப்படுகிறது. ஆகவே, அதை இந்த அவையில் எடுத்துக் கூறினேன். இதற்கு முன்பு இங்கு முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மலையா தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தமிழ் மேதை பி.டி. ராஜன் அவர்களையும், தமிழறிந்த மாண்புமிகு நெடுஞ்செழியன் அவர்களையும் அன்று அழைத்துச் சென்ற நேரத்தில், இந்த மாமன்றத்திலே இன்று அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய ஒருவர், அன்று கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின்படி பேசுகையில், “திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இங்கு மாநில முதலமைச்சராக அல்லது தொண்டமண்டல துருவவேளாள சைவ முதலியார் சங்கத்திற்குத் தலைவரா?” என்று கேட்டார்கள். அப்போது அதைக் குற்றம் என்று சொன்னவர்கள் இன்று அவர்களுடைய ஆட்சியில் இந்த விதமான தவறுகளைச் செய்யலாமா என்றுதான் கேட்கிறேன். குறிப்பாக, போலீஸ் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் அன்று நிகழ்ச்சியில் தலையிடுகிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் பழைய எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்த தியாகராஜ காருவெட்டி சப்-இன்ஸ்பெக்டரைத் தாக்கிய வழக்கு, அவனியாபுரத்தில் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு போலீஸ் வழக்குத் தொடர்ந்த நேரத்தில் கழகத்தாரால் வழக்கைப் பதிவு செய்யக்கூடாது என்று அதிலே தலையிட்ட வழக்கு.....

மாண்புமிகு திரு. சி.என். அண்ணாதுரை : கழகத்தார் என்று சொல்லுகின்றபோது, எடுத்துக்காட்டப்பட்ட இரண்டு நிகழ்ச்சிகளிலே, காருவெட்டி தியாகராஜன் அந்த மாதிரி நடந்து கொண்டார் என்பதற்காக வழக்குப் பதிவாகி, விசாரிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர் சார்ந்திருந்த புதுக்கோட்டை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து நீக்கி வைக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்.

திரு. டி. மார்டின் : திருச்செந்தூரிலே கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்காக அமைதியாக இருந்த இளைஞர்களை . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நண்பர் அவர்கள் நான் சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறாரா இல்லையா என்பதைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு மேலே செல்லுவதுதான் முறையாக இருக்கும்.

திரு. டி. மார்டின் : சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்றபோது எதை அவர் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறாரோ அதைக் கூறுவது அவர் விரும்பமே தவிர வேறு யாரோ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகக் கருத்தை மாற்றிப் பேசுவது என்பது முறையாகாது.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 24]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவர் ஒரு தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறபோது அமைச்சர்கள் விளக்கத்தைக் கொடுத்தால் அதை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறாரா இல்லையா என்று கூறவேண்டும். அதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்று நான் கூறவில்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று வேண்டுமானாலும் கூறலாம். இரண்டையுமே சொல்லாமல் அந்த இடத்திலேயே நிறுத்திவிட்டு மேலே போவது சரியல்ல.

திரு. டி. மார்டின் : அந்த இரண்டு சம்பவங்களையும் நான் குறிப்பிட்ட தற்குக் காரணம் கழகத்தவர்கள் போலீஸ் நிவாகத்திலே தலையிடுகிறார்கள் என்பதைக் கூறுவதற்காகத்தான். அவ்வாறு கூறுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டவர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார், கழகத்தில் இருந்து நீக்கி வைக்கப்பட்டார் என்று குறிப்பிட்டேன். அந்த விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கூறவில்லை. அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று அவர் கூறுவாரானால் அதைப் படிக்கின்ற பொதுமக்கள் முதலமைச்சர் சொன்ன விளக்கத்தையும், உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதையும் வைத்து நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : திருச்செந்தூரிலே . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நண்பர் அவர்கள் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள். வழக்கு மன்றத்தில் நிறைய வெற்றி பெறவேண்டும். இப்படி வழக்கு மன்றத்தில் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, எதிர்த்தரப்பில் இருக்கின்றவர்கள் அதிலுள்ள குற்றையைச் சொல்லுகின்றபோது அதைப் பற்றிப் போசாமல் மேலே போனால், “சரக்கு இல்லை” அதனால் தான் மேலே போய்விட்டார் என்று தான் எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : வழக்குமன்றத்தில் வாதி தரப்பிலும், பிரதிவாதி தரப்பிலும் வாதங்கள் நடத்தப்பட்ட பிறகு தீர்ப்பளிக்க வேண்டியவர் நீதிபதி. எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் நான் கூறுகிறேன், முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியை எடுத்துக் கூறிவிட்டார்கள். தீர்ப்பளிக்க வேண்டியவர்கள் பொதுமக்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தீர்ப்பளிக்க வேண்டியவர்கள் பொதுமக்கள் என்ற முறையில் நான் சொன்ன விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுங்கள். அது கூடத் திருப்தியளிக்கும். எதுவுமே நடக்காது மாதிரி மேலே பேசிக் கொண்டு போவதுதான், பொதுமக்கள் “திருப்பித் திருப்பி” முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறார்கள், அவ்வாறு விளக்கத்தைக் கொடுத்த பிறகும் உறுப்பினர் ஒன்று மறுக்கிறேன், அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூடச் சொல்லாமல் மேலே போய் கொண்டிருக்கிறாரே, முதலமைச்சர் கொடுத்த விளக்கத்தினால் திகைத்துப் போனாரா அல்லது தடுமாறிப் போனாரா” என்றெல்லாம் எண்ணிக் கொள்வார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : பொதுமக்கள் பார்வைக்கு அதை விட்டு விட்டுச் செல்லுகிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்திலே திருச்செந்தூரிலே கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்காக நின்று கொண்டிருந்த பொதுமக்களை, இளைஞர்களை, கழக வட்டச் செயலாளர் உட்பட அங்கு வந்து வேல், கம்பு, அரிவாள் ஆகிய வற்றால் தாக்கினார்கள். தாக்குண்டவர்கள் போலீசில் ரிப்போர்ட் செய்தும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்? எஃப். ஐ.ஆர்.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. டி. மார்டின்]

இருக்கிறது, அடிபட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். குத்துக்காயம் பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதன்மீது கொடுக்கப்பட்ட புகார் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் நியாயமான பதிலைத் தரவேண்டும். நான் சொன்னதைப் போன்று இன்று ஆட்சியிலுள்ளவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் போலீஸ்துறையின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளிலே தலையிட்டு இந்த விதமான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஸ்ரீவைகுண்டம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்னுடைய பக்கத்து தொகுதியைச் சேர்ந்த ராதாபுரத்தில் பேசுகிறபோது, “இந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரிடம் நீங்கள் எதுவும் சொல்லவேண்டாம், கழக வட்டச் செயலாளரிடம் எது வேண்டுமானாலும் கூறுங்கள்” என்று கூறியதன் காரணமாக வட்டச் செயலாளரால்தான் எல்லாக் காரியங்களையும் நடைபெறச் செய்ப்படியும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு பல லட்சம் மக்களுக்குப் பிரதிநிதி இருக்கக்கூடியவரை உதாசீனம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை ஆட்சியாளர்களுக்கு அறிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

முற்பகல்
11-30

எனக்குக் கொடுத்த நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் குறுக்கிட்டால் சிறிது காலதாமதம் ஏற்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் : மற்றவர்களுக்குத் தருவதைவிட எட்டு நிமிடங்கள் அதிகமாக உங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : இடையிடையே குறுக்கீடுகள் இருந்தன.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : அதற்காகத்தான் உங்களுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1967 பெப்ரவரி மாதம் பொது மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து அதற்குப் பிறகு தென் சென்னையில் பாராளுமன்ற இடைத்தேர்தலில் மறுபடியும் மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து, மறுபடியும் சங்கரியில் நடந்த இடைத் தேர்தலில் மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து, கடைசியாக தென்காசி இடைத் தேர்தலில் மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து இருக்கிற ஒரு கட்சி இன்று மக்களின் நம்பிக்கையை பெருவாரியாகப் பெற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் மீது இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் உள்ளபடியே ஆச்சரியப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய பெருந்தலைவர் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் முழுமையாக ஐந்து ஆண்டு காலம் ஆளவேண்டும், அவர்கள் இடையில் ஓடிவிடக் கூடாது என்றும் அப்படி ஓடுவதற்கு நான் விட மாட்டேன் என்றும் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் அவர் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இப்போது இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்று கதிர்வன் எழுந்ததும் காரிருள் அகலும் என்று கருதினோம். ஆனால் அப்படியில்லை. அதற்கு மாற்றாக காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த அரசின் மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து 11 குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டியிருக்கிறார்கள்.

அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் முக்கியமாக அவர்கள் கருதுவது சட்டமும் ஒழுங்கும் இங்கு சீரழிந்து வருகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் ஒன்பது இருந்த அரசாங்கத்தின்போது நல்லமுறையில் சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இருந்தது என்றும் அப்போது தமிழ்நாடு வெகு அமைதியாக இருந்தது என்றும் சொன்னார்கள். அவரது பார்வைக்கு நான் ஒரு உண்மையை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். முன்னால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோதுதான் முதலாளித்துவத்தில் ஒரு பெரிய

[திரு. இரெ. இளம்பழுதி]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

கன்வரம் ஏற்பட்டது. பல நாட்கள் அங்கு சட்டமே இயங்கவில்லை. பல பேர்கள் உயிருக்கு அஞ்சி வாழ்ந்தார்கள். பொதுமக்கள் பயமில்லாமல் தெருக்களில் நடமாட முடியவில்லை. அந்த நிலைமைதான் சட்டம், ஒழுங்கு இல்லாததொரு நிலைமை. அதுமட்டுமல்லாமல் 1965-ல் தமிழ்நாட்டில் இருந்த நிலைமை சட்டம் ஒழுங்கு அவற்றை சிறிது கூட கவனிக்காமல் பயங்கரமானதொரு சூழ்நிலை அப்போது நிலவி வந்தது. அந்த நேரத்தில் எந்த இடத்தில் எந்த நிலையில் யார் கைது செய்யப்படுவார்களோ என்ற பயமும், யார் யார் சொத்துக்களுக்கு சேதம் ஏற்படுமோ என்ற பயமும், யார் யாரை எந்தக் குண்டர்கள் தாக்குவார்களோ என்ற பயமும் இருந்தது. அப்போது சட்டம் ஸ்தம்பித்து இருந்தது. காங்கிரஸ்காரர்கள் சரியானமுறையில் ஆட்சி புரியாமல் அவர்கள் கட்சிக்கொள்கைக்காக குண்டர்களையும் மற்றவர்களையும் எவி நாட்டில் அராஜகத்தை அவிழ்த்து விட்டிருந்தார்கள். அப்போதுதான் சட்டம், ஒழுங்கு இல்லையே தவிர கடந்த 1½ ஆண்டுகளாக சட்டமும் ஒழுங்கும் எந்த முறையில் இருந்து வருகிறது என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள்.

அதே நேரத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு நிலவவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, இங்கு ஏதாவது வரி கொடா இயக்கம் நடைபெறுகிறதா? அல்லது திட்டமிட்ட கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றனவா? அல்லது சட்ட மறுப்பு இயக்கம் பொதுஜன ரீதியில் நடக்கிறதா? அல்லது மக்களின் உயிருக்கு ஆபத்தான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது மக்களுடைய வாழ்க்கை சட்டரீதியாக அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கக் கொள்கைக்கு முரணானதாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் சென்ற ஓராண்டு காலமாகத் திட்டமிட்டுச் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த ஆட்சியில் சட்டமும், ஒழுங்கும் கெட்டு வருகிறது என்று. ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சியில் பெண்கள் நிர்ப்பயமாக நடமாட முடியவில்லை, ஆகவே சட்டம், ஒழுங்கு இங்கு பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கு ஒரு காரியம், இங்கு ஒரு காரியம் என்று காட்டி ஓரளவுக்குள் சண்டை என்றாலும், யாரையாவது கைது செய்தாலும், யார் யாரையாவது குத்திவிட்டாலும், சிறிய கலவரங்கள் ஏற்பட்டாலும், கொள்ளை அல்லது திருட்டு இருந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் அதோ பாருங்கள் இங்கே சட்டம் கெட்டுவிட்டது, இதோ பாருங்கள் இங்கே சட்டம் கெட்டு விட்டது என்று சுட்டிச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால் அவைகள் மட்டும் போதுமா? அவை அத்தனையும் அன்றாடக் காரியங்களில் வரக் கூடியவை, அதாவது சாதாரணமாக வரக்கூடிய காரியங்கள். அவைகளை வைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்று சொல்வது கொஞ்சம் கூட நியாயமே இல்லை.

நண்பர் மாட்டின் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், சென்னை நகரில் திட்டமிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தீ இடார்கள் தேர்தலுக்காக, என்று, அவர்களுக்கு நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அப்படித் தீ இடப் தீயவர்களில் ஒருவனை கைப்பிடியாகப் பிடித்து, அவன் கைது செய்யப்பட்டு பிறகு வழக்கு மன்றத்தில் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அந்த நபர் யார்? பொதுமக்களில் ஒருவனா? தீய சக்திகளில் ஒருவனா? என்றால் அரசியல் ரீதியாகப் பார்த்தால் அவன் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவன். அப்படி காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு நபர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்றால் அந்தக் காரியங்களில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி திட்டமிட்டு செய்த செயலாக நான் கருதவில்லை, எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் திட்டமிட்டு செய்ததாக நான் கருதவில்லை என்றார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன ஒரே காரணத்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளமுடியாது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த இளைஞர் காங்கிரஸ்காரர்கள் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த வழக்கு ஹைகோர்ட்டில் விசாரணையில் இருக்கிற காரணத்தினால் உறுப்பினர் அவர்கள் தயவு செய்து அந்தத் தீர்ப்பிற்குப் பாதகம் இல்லாத முறையில் அதைப் பற்றிக்கூற வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னபோது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்கு இந்த உணர்வு வந்திருந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம்.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : இந்தப் பிரச்சனை வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பது எனக்குத் தெரியும். நான் வழக்கின் தாரதமயத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை. வழக்கின் விவகாரங்களைப் பற்றி விமர்சிக்கவில்லை. ஆனால் இருக்கிற உண்மையை எடுத்துச் சொல்கிறேன். அந்த வழக்கில் அகப்பட்ட ஒரு குற்றவாளி காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவன். அதை இல்லை என்று மறுக்க முடியுமா? அப்படி இல்லை என்றால் எங்களுக்கும் இதற்கும் காத தூரம் என்று ஒடிவிடலாம். ஆனால் நிலைமை அப்படியில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களாக இருப்பவர்கள் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. அதை அறிந்துகொள்ளாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் தேர்தலுக்குக் காசு இதைத் திட்டமிட்டுச் செய்தார்கள் என்று சொல்லுவதில் கொஞ்சம் கூட அர்த்தமே இல்லை. அதை ஒரு பொறுப்பான வாதமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. கடந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகிற ஆட்சி நிர்மாணத்தியாக, நிதானமாக நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது என்பதைக் கண்டு மனம்பொறுக்காத காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்த உண்மையை மறைத்துக் காரியங்கள் ஆற்றுகிறார்கள். பல இடங்களில் அவர்கள் கலவரங்களைத் தூண்டுகிறார்கள். வித்தை விதைத்து விட்டு மறுநாள் காலையிலேயே அது முளைத்துவிட்டதா என்று பார்க்கிறார்கள்.

கடலூருக்கு மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் திரு கோவிந்தசாமி அவர்களும் வந்திருந்தபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள். கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது ஜனநாயகத்தில் அவர்களுக்குள்ள உரிமை. அதை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் கருப்புக் கொடி காட்டும் போது அந்த காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கருப்புத் துணியைக் கட்டி மட்டுந்தான் எடுத்து வந்தார்களா? சில கழிகளில் கருப்புத் துணிகள் இருந்தன. சிலர் வெறும் கழிகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி வெறும் கழிகளையும் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் லைனாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள். கருப்புக் கொடி காட்டும்போது சிலர் கருப்புக் கொடிகாட்டினார்கள். மற்றவர்கள் கழியையும் கம்பையும் எடுத்துக்கொண்டு அமைச்சர்களின் கார்களை நோக்கி ஓடி, போலீஸார் வந்து தடுத்து நிறுத்தினார்கள். அதைக் கண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள், சட்டமும் அமைதியும் ஒழிந்துவிட்டதே என்று. எங்களைத் தடுக்கிறார்களே இது நியாயமா என்றார்கள் சிலர். அப்படி அவர்களைத் தடுக்காமல் இருந்தால் அங்கு அமைதியும், ஒழுங்கும், சட்டமும் காக்கப்படுமா? மந்திரிகள் வருகிறார்கள், அவர்களைத் தாக்குவதுதான் காங்கிரஸின் திட்டமா? கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது அவர்களின் எதிர்ப்பு உணர்ச்சியைக் காட்டுவதற்கு. இதை எடுத்துச் சொல்லும்போது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கும் இந்தக் கருப்புக் கொடி நிகழ்ச்சிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று. பிறகு யார் செய்வது? காங்கிரஸ்காரர்கள் இல்லையா? அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த சக்தி இல்லையா? கட்டுப்படுத்த முடியாமல் கட்சி நடக்கிறதா? ஏன் கட்டுப்பாடு இல்லாத அளவுக்குத் தொண்டர்கள் இருக்கிறார்கள்? இவ்வாறு இருந்துவிட்டு, பாருங்கள், பாருங்கள், சட்டமும், அமைதியும் கெட்டு விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே போல பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில் பல காங்கிரஸ்காரர்கள் தடிகளை எடுத்துக்கொண்டு தாக்கச் சென்றார்கள். கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் தாக்கச் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளைத் தாங்களாகவே வருவிக்கிறார்கள். அதனால் கலகம் வராதா, அதை வைத்துக்கொண்டு பிரச்சாரம் செய்ய முடியாதா என்றெல்லாம் ஆசைப்படுகிறார்கள்.

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூடு, தடியடி போன்ற காரியங்கள் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளில் வருவது. கடந்த ஒரு வார காலத்திற்குள் பக்கத்திலே இருக்கிற காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் நடைபெற்ற இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மராட்டிய மாநிலத்தில் அம்ரோட்டி என்ற இடத்தில் இரண்டு, மூன்று துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து 6 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் இந்தத் தகராறு நடந்திருக்கிறது. அந்த மராட்டிய மாநிலத்தில் பம்பாய் சிவசேனை அட்டகாசத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் சினிமாக் கொட்டகை தாக்கப்பட்ட செய்தி வந்தது. ஆந்திர மாநிலத்தில் ஆகஸ்ட் 19-இல் ஒளரங்காபாத் அருகில் பார்பன் நகரில் மாணவர் தகராறில் போலீஸ் லத்தி சார்ஜ் செய்துள்ளது. அங்கு ஊரடங்கு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் உஸ்மானியாவில் போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக டெல்லி நேரடியாக ஆட்சி புரிகின்ற உத்திரப் பிரதேசத்தில் போன் வாரம் கோண்டா என்ற ஊரில் ஒரு பெண்ணை நிர்வாணமாக அழைத்து வந்ததால் போலீஸாருக்கும், கிராமத்தாருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆந்திராவில், மராட்டியத்தில், மத்திய சர்க்காரில் நடைபெற்றிருக்கிறதே, இதைப் பற்றி இவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள்? நான் குறிப்பிட்டது கடந்த 7 நாட்களுக்குள் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள், 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்ததைக் குறிப்பிடவில்லை. இவைகளெல்லாம் சாதாரண, அன்றாட நிகழ்ச்சிகளில் ஏறும் சம்பவங்கள். இந்த சாதாரண சம்பவங்களையே பெரிய பிரச்சினைகளாக ஆக்கி, அதைக் கொண்டு அரசியல் லாப வேட்டை அடைய நினைக்கிறார்கள். அதற்குத் தான் நாட்டு மக்கள் கடைசியாகத் தென்காசியில் தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டார்கள். இதை நான் கூறுவதன் நோக்கம், முக்கியமான காங்கிரஸ்காரர்கள் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களைப் போன்றவர்கள், முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்குவந்தால் பெண்கள் பயமில்லாமல் நடமாட முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தென்காசித்தேர்தலில் ஏராளமான பெண்கள், ஆண்களை விடத் தீவிரமாக வாக்குச் சாவடிக்குச் சென்று நம்முடைய முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேட்பாளராகிய கதிர்வனுக்கு ஒட்டளித்து வெற்றி பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்கும் நிலையில் அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டுகளை யார் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது இங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள், அவர்களின் தலைவர் திரு கருத்திரமன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானம் தேவையற்றது, பொறுப்பற்றது, நியாயமற்றது, ஆதாரம் இல்லாதது என்று கூறிக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானம் இங்கு நிராகரிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பொறுப்பற்றது என்று சொல்லுவது பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்திற்கு உகந்ததா என்று தாங்கள் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பொறுப்போடுதான் எதிர்க் கட்சி என்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், பொறுப்பற்ற தன்மையிலே கொண்டுவரவில்லை. எனவே பொறுப்பற்றது என்ற வார்த்தையை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : நேற்றுக்கூட எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது பொறுப்பற்றது என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கமும் தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : அதைப் பற்றி நீங்கள் ஜூலிங் கொடுத்து விட்டீர்கள். இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீதுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பானையங்கோட்டையில் திருநெல்வேலி நகர காங்கிரஸ் தலைவர் மீது 406 ஐ.பி.எஸ்.விலே இருந்த வழக்கை அன்றிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உடனடியாக வாபஸ் பெற்றது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கையாடல் செய்த தாக இருந்த வழக்கை அன்றிருந்த அரசாங்கம் வாபஸ் பெற்றிருக்கிறது என்பதை மட்டும் இந்த அவையில் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

திரு பி. வேலுசாமி : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியானது இந்த நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரும்பொழுது நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். எனது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ, அல்லது எஸ். எஸ். பி யைச் சேர்ந்தவர்களோ, இது சாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ, வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ இப்படி ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்திருந்தால் அதற்குப் பொருள் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். காரணம், தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 1948-ஆம் வருஷத்திலிருந்து போன 1967 வரையிலும் காங்கிரஸ் கட்சியானது தமிழகத்தை அரசாண்கொண்டிருந்தது. அப்படி அரசாண்டு கொண்டிருக்கும்பொழுது 1948-ஆம் ஆண்டு தமிழக சர்க்கார், அன்றிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் கோயம்புத்தூரில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் 11,000 பேர்களைச் வேலையை விட்டு நீக்கினார்கள். ஒரு நபர் அல்ல. இரு நபர் அல்ல, 11,000 பேர்களைச் சட்டபூர்வமாக வேலையை விட்டு வெளியே போங்கள் என்று சொன்னார்கள். அன்றிருந்த பஞ்சாலை நிலைமைவோ, இன்றிருப்பதுபோல் அன்று இல்லை. இன்று தொழிலில் பல நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாலை நடத்துவது முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அன்று, 1948-ஆம் வருஷத்திலேயுத்த பிற்கால சேமிப்பு நிதி என்று வைத்திருந்தார்கள். அதை மூல தனத்தோடு சேர்த்து, முதலீடு மூலதனத்தோடு சேர்த்து 100 ரூபாய் பங்கு போட்டிருப்பவர்களுக்கு 50 ரூபாய் வட்டியாகக் கொடுத்த காலமாக இருந்தது 1948-இல். அப்படி மில்களில் ஏராளமான அளவில் லாபம் வந்துகொண்டிருந்த காலம், மில்கள் எதைக் கொடுத்தாலும் தாங்கும் சக்தி படைத்திருந்த காலம், அந்தக் காலத்திலே, அந்த 11,000 பேர்கள் வேலையின்றி தெருவிலே விடப்பட்டனர். அது மட்டுமின்றி அன்று ஆயிரம் பேர்களுக்கு அவர்கள் மேல் கேஸ் தொடுக்கப்பட்டது. ஒன்றும் அறியாத சாதாரண தொழிலாளிகள் கூலி கேட ஒரே காரணத்திற்காக ஆயிரம் பேர்களின்மேல் கேஸ்கள் போடப்பட்டு வழக்குகள் நடந்தன. அன்று 11,000 பேர்களைத் தெருவிலே விட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்று பஞ்சாலை நெருக்கடிக்கும், இன்றிருக்கும் நிலைமைக்கும் ஏதோ சம்பந்தம் இருக்கிறது என்றும் அதனால்தான் இப்படி வந்துவிட்டது என்று சொல்லும் அளவிற்கு இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இன்றிருக்கும் சர்க்கார் வாஸ்தவத்திலேயே, டோஷலிசத்தை நோக்கி வேகமாகச் செல்லவில்லை என்ற குறைபாடும், இவர்கள் இன்னும் இருக்கின்ற தீவிரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமும் உண்டு. ஆனால், தொழில்களிலே தொழிலாளர்களுக்கு அன்றிருப்பதற்கும், இன்றிருப்பதற்கும், பாடுபடுத்திப் பார்த்தால் அன்றிருந்த பஞ்சாலை நிலைமையையும் இன்றிருக்கும் பஞ்சாலை நிலைமையையும் கூர்ந்து கவனித்தால் அன்று மொத்தமாகக் கோவையில் 32 பஞ்சாலைகள் இருந்தன. அதில் 40,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள். இன்று அதே இடத்தில் 84 பஞ்சாலைகளாக உயர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால் அதில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை நார்பதாயிரமாகவே இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது, வேலை வாய்ப்பு அதிகப்படுத்த பெரு முயற்சிகள் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அப்படி வேலைவாய்ப்பை அதிகப்படுத்த எப்பொழுது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது, அவ்வாறு சொல்லுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. என்ன நடந்தது தேசத்திலே, பஞ்சாலைத்தொழிலாளிகள் கூலி கேட்பதற்கு, தங்களின் உரிமையைக் கேட்பதற்கு, கஷ்டங்களைச் சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் அன்று அவர்களுக்கு அதிகப்பட்சமான வேலையைக் கொடுத்து, அதற்குத் தகுந்த கூலியைக் கொடுக்காமல் அங்கிருக்கும் முதலாளிகள் பெரும் லாபம் சம்பாதிப்பது கான வாய்ப்பை சர்க்கார் உண்டாக்கி, ஏராளமான தொழில்களிலே லாபத்தை அதிகமாகப் பெறும் நிலையை உண்டாக்கினார்கள்.

அன்றையதினம் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் வாஸ்தவமாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்களானால், அன்றையதினம் பஞ்சாலைகள் இருந்த எண்ணிக்கையையும், இன்றையதினம் இருந்த பதையும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து, அன்றையதினம் இருந்த தொழிலாளிகளையும் இன்றையதினம் உள்ள தொழிலாளிகளையும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 84,000 பேர்களுக்கு வேலை

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

கொடுத்திருக்க முடியும். ஆனால், அப்படிக் கொடுக்காமல், நவீன இயந்திரங்களைப் புகுத்தி வேலை வாய்ப்பு அற்ற நிலைமையை காங்கிரஸ் கட்சியானது அன்றைக்கு ஏற்படுத்தியது. இதன் மூலமாக என்ன நடந்தது என்று சொன்னால் பெரும் முதலாளிகள், சாதாரணமாகக் கொள்ளை இலாபம் பெருகின்ற முதலாளிகள் ஆகியவர்களை எந்த அளவிற்குக் கொண்டு சொல்ல வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குக் கொண்டு சென்று அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாமல் முழுச் சலுகை வழங்கி இங்கே இருக்கிற குத்தகை முதலாளிகள் மொனாப்பலி காப்பிடலிஸ்ட்ஸ் வளர்வதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறதே யொழிய சாதாரண பாமர மகன், ஏழை மகன் தொழிலாளி இவர்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்காக அன்றைக்கு இருந்த சர்க்கார் முயற்சி செய்யாத காரணத்தால் அவர்கள் விட்டுவிட்டுப் போனதை இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்கார் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லுவேன்.

ஒரு சில விஷயங்களிலே இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்காரோடு வாஸ்தவமாக மாறுபட்ட கருத்தும் எனக்கு உண்டு. இன்றைக்குக் கோவையிலே கிட்டத்தட்ட 24 பஞ்சாலைகள் மூடி இருக்கின்றன. அந்த 24 பஞ்சாலைகளிலே 12, 13 பஞ்சாலைகளுக்குப் பொருளாதாரக் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சில மில்களை நடத்துவதற்கான செளகரியங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உதாரணமாக ரங்க விலாஸ் ஆலை இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரே ஒரு ஆலையை ஆரம்பித்துப் பல ஆலைகளை உண்டாக்கிறார்கள். உண்டாக்கக்கூடிய பஞ்சாலை முதலாளிகளுக்கு இன்றைக்கும் ஏராளமான பொருளாதார செளகரியங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்கார் கொஞ்சம் வேறு துறையிலே முயற்சிப்பார்களானால் வாஸ்தவமாகவே அந்த ஆலைகள் மூடி இருப்பதற்கான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்காது. அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள் என தோன்றுகிறது. ஆகையினால் இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்கார் முதலாளி தரப்பிலும் இல்லை; தொழிலாளி தரப்பிலும் இல்லை. நடுநிலையில் பிரச்னைகளை அணுகுகிறார்கள். எந்தப் பிரச்னைகளிலும் தொழிலாளிக்குக் கொஞ்சம் அதிகமான நியாயம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், முதலாளிகள் இன்றைக்கு வேண்டுமானாலும் அவர்கள் பக்கத்தில் கொஞ்சம் அதிகமான நியாயம் எடுத்துக்கொள்வார்கள். சாதாரண ஏழைகளுக்குத்தான் நியாயம் கிடைப்பது கொஞ்சம் கஷ்டம். முழுமையாக அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் வேலையில்லாத கஷ்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். வாஸ்தவமாகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வந்திருக்கிறது. வந்திருக்கிறபோது ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே முதலாளிகள் முழுப் பணத்தையும் ஈடுபடுத்தி பாக்கரி நடத்துகிறார்களா? இருபது ஆண்டுக் காலத்திலே பெரிய பாக்கரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்ன. அந்த பெரிய பாக்கரிகளை முழுவதும் மூலதனம் இடும் யாரும் இதுவரையிலே நடத்தவில்லை. உதாரணமாக சேஷசாயி பேப்பர் மில் இருக்கிறது. அதை நடத்துகின்ற முதலாளி அவர்களுக்கு ரூ. 8 இலட்சம் தான் அதிலே பங்கு. ஆனால் அந்த பாக்கரியினுடைய மொத்த மூலதனம் ரூ. 3 கோடி. ரூ. 3 கோடி மூலதனம் இருக்கிற அந்த ஆலைக்கு ரூ. 8 இலட்சம் பங்கு போட்டவர்தான் மாணேஜ்மென்ட் டைக்டர். அடுத்தாற்போல் மெட்ராஸ் அலுமினியம் பாக்கரி. அந்த அலுமினியம் பாக்கரியினுடைய முதலாளிக்கு ரூ. 30 இலட்சம்தான் ஷேர் காப்பிட்டல். ஆனால் அந்த ஆலையினுடைய மூலதனம் ரூ. 10 கோடி. ரூ. 10 கோடி போட்ட ஆலையினுடைய முதலாளி யார் என்று சொன்னால், ரூ. 30 இலட்சம் போட்டவர். ரூ. 30 இலட்சம் போட்டவர்கள் அங்கே முதலாளியாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ கொடுமை செய்யப்படுகிறது, முதலாளியை இப்படி நடத்துகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அந்த முதலாளிக்குச் சர்க்கார் பணம் இல்லாமல் இன்னும் சொல்லப்போனால் முதலாளிகள் என்ன மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்களோ அந்த மூலதனத்தைக் காட்டிலும் 4 மடங்கு, 5 மடங்கு, 7 மடங்கு மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்காரினுடைய நிதியைப்

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

பெற்றுத்தான் அங்கே தொழில்களை எல்லாம் நடத்த முடியும்—நடத்துகிறார்கள். மாநில சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் எங்கெங்கோ உலக நாடுகளிடமெல்லாம் கெஞ்சிக் கேட்டுப் பெற்ற கடன்களை மில் முதலாளிகளுக்கும் பாக்கரி முதலாளிகளுக்கும் கொடுத்திருப்பதன் மூலம் பெற்ற இலாபத்தை எவ்வளவு மோசமாக, இழிவாக பயன்படுத்த வேண்டுமோ அவ்வளவு மோசமாகப் பயன்படுத்தியதால்தான் நாடு நலிந்து, சீரழந்து, சின்னப்பின்னப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகையால் வாஸ்தவமாக அன்றைக்கு இருந்த சர்க்கார் தொழில்களை ஆரம்பிக்கின்றபொழுது அந்தத் தொழில்களுக்கான உபதொழில்களை ஆரம்பிக்க முயற்சித்திருப்பார்களானால் இன்றைக்கு நன்றாக இருந்திருக்கலாம். ஐரோப்பா தேசத்திலேயுள்ள ஜெர்மனி நாட்டைப் போன்றே அல்லது இங்கிலாந்தைப் போன்றே ஆட்டோமேஷன் புகுத்தி, நவீன இயந்திரங்களைப் புகுத்தி, இங்கே வேலையில்லாத நிலைமைகளை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தான் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது இதுவரையிலும். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் முன்னாலேயே அவருக்கு ஒரு தகவல் கொடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். கோயம்புத்தூரிலே பம்பு செட் பட்டறைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சிறு சிறு பட்டறைகள். அந்தப் பட்டறைகளுக்கு இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளிலே நிச்சயமாக நெருக்கடி வரப்போகிறது. காரணம் என்ன? கிரிலோஸ்கர் கம்பெனினர் ஒன்று ஒன்று மைசூரிலே இருக்கிறது. அது ஒரு நாளைக்கு 250 மோட்டார்கள் உற்பத்தி செய்கிறது. அதனால் அங்கே இருக்கிற மோட்டார்கள் எல்லாம் இங்கே வருகின்றன. அந்தத் தொழிலுக்கு மோல்டு செக்ஷன் என்று ஒன்று சொல்வார்கள். அதை இங்கெல்லாம் மண்ணிலே உண்டாக்கவேண்டும். அங்கே அவர்கள் நவீன இயந்திரத்தைப் புகுத்தியதன் காரணமாக ஒரு நாளைக்கு 250 மோட்டார்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே சிறு சிறு பட்டறைகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 4 மோட்டார்கள், 5 மோட்டார்கள், 10 மோட்டார்கள் என்று உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆக, அங்கே செய்யப்பட்ட மோட்டார்கள் மார்க்கெட்டுக்கு வருகின்றபொழுது இங்கே சாதாரணமாக இருக்கின்ற சிறு தொழில்கள் எல்லாம் அழிந்துபோவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் சிறு தொழில்கள் வளர்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருப்பதால், சிறு தொழில்கள் வளர்வதற்கான வாய்ப்பு உண்டாக்காமல் அங்கே மாடுபலி காப்பிட்டலிஸ்ட்ஸ் செயல்படுவதன் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து போயிருக்கிறது. சிறு தொழில்கள் வளராததே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்குக் காரணம் ஆயிற்று. சென்ற சர்க்கார் செய்துவிட்டுப்போன தவறுகளை மாற்றி, ஒரு புதிய நிலைமையு, புதிய நிலைமைகளைப் புகுத்த வேண்டிய உண்டாக்கி, சிறு தொழில்களுக்கு வாய்ப்பும் தொழிலாளிகள் பக்கத்திலே வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்தியும் அதே நேரத்தில் யடித்த வாலிபர்கள் பல இடங்களிலே நாட்டிலே வேலையில்லாமலிருப்பதால் அவர்களுக்குப் புதிய வேலை வாய்ப்பைத் தருவதற்குச் சிறு சிறு பட்டறைகள் உண்டாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக ஒரு கொல்லன் பட்டறையிலே 5 மண் வெட்டிகளோ 10 பிக் ஆக்ஸ்களோ செய்துவிடலாம்—ஒரு நாளைக்கு. ஆனால் பாட்டா தொழிற்சாலையிலே மண் வெட்டிக்கும் பிக் ஆக்ஸ்களும் தயாரிக்கப்பட்டு இங்கே வருகிறது. இது தேவைதான்? இதுபோன்று பல பொருள்கள் சிறு தொழில்களில் தயாரிக்கப்பட வேண்டியவை முழுமையாகக் குத்தகை முதலாளிகளால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதனால் மனப்பலி காப்பிட்டலிஸ்ட்ஸ் வளர்ந்து அதன்பொருட்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அத்துடன் நவீன இயந்திரங்கள் கொண்டுவந்ததன் காரணமாக நாட்டிலே பஞ்சமும், பட்டினியும் ஏழை எளிய மக்கள் இறக்கமற்ற நிலையிலே நடத்தப்படுகின்ற நிலைமையும்.....

(மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே ந.ப. இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற நான் இந்தப் 12-00 தீர்மானத்தின் விளைவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பொறு,

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

பிலிருந்து விலகிவிடும் என்றோ அல்லது அவர்கள் விலகி விட்ட இடத்தில் நாங்கள் உட்கார்ந்துவிட வேண்டும் என்பதற்காகவோ பேசவில்லை. அந்த எண்ணத்தில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஜனநாயக அடிப்படையில் இந்த மன்றத்திலே அவ்வப்பொழுது ஆட்சி செய்கின்ற தவறுகளை நாம் சுட்டிக்காட்டுகிறோம். அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தைவிட மிக அதிகமான அளவிலே தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதால், அந்தத் தவறுகளைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதற்கான ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற சூழ்நிலையிலே தான் இந்த நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 1½ ஆண்டு தி.மு.க. ஆட்சிக்குப் பிறகு அப்படிப்பட்ட தவிர்க்க முடியாத நிலைமை இன்றையதினம் நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் தான் நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது.

எனக்கு அன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கதிரதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டு வர முடியும் என்று அதிகாரம் இருப்பதை உபயோகப்படுத்துவதற்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு மிக அவசியமான காரணங்கள் இருந்த பொழுதுகூட, நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டு வரவில்லை. எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள், பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொன்னார், தி.மு.க.வை பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள், ஆகவே சற்று பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம் என்று சொன்னதை சிரமேற்கொண்டு, அவசியம் ஏற்பட்டபொழுது கூட நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டுவரவில்லை. இந்த அவையில் காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற திரு. ஜெயராஜ் அவர்களுடைய கால வெட்டப்பட்ட பொழுது, அந்த நிகழ்ச்சி நடந்த பொழுது நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அடுத்து, இந்த நாட்டின் மாபெருந்தலைவர் தமிழ்நாட்டுக்கும், இந்தியாவுக்கும் அமைச்சராக இருந்தவர், இன்றைய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருப்பவர் திரு. சி. சப்பிரமணியம் அவர்கள் பல்வேறு இடங்களுக்கு அரசியல் கூட்டங்களுக்காக, அரசியல் நிகழ்ச்சிகளுக்காக சென்றபொழுது, அவர் அந்த நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள முடியாதபடி கல் எறிதல் நடப்பதும், அதைப் போலீசார் தடுக்காத நிலையும் ஏற்பட்டது. அதைப்பற்றி இந்த அவையிலே கேட்டோம். மாணவர்கள் பதட்டமாக இருக்கிறார்களே, இவர்கள் ஏன் அங்கே போகிறார்கள் என்று பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்தபொழுது நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கலாம். போலீசாரை பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான ரெயில்களைக் கொளுத்தியபொழுது, இந்த சர்க்காரின் கீழே வேலை செய்கின்ற போலீசார் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சி நடந்தபொழுது நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்க முடியும். இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த ஆண்டு துவக்கத்தில் நடைபெற்ற மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்கள் மோதலின் பொழுது சென்னை நகரத்தில் நிலவிய அலங்கோலமான நிலைமையை வைத்து நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால், நாங்கள் பொறுப்புள்ளவர்கள் என்ற காரணத்தினால், இப்படிச் சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் வைத்து நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டுவரக்கூடாது, அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சந்தர்ப்பம் கொடுப்போம் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் காத்திருந்தோம். பொறுத்திருந்தோம். ஆனால், எங்கள் பொறுமைக்கும் எல்லை உண்டு என்ற அளவிலே தான் இன்றைக்கு நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், இன்றையதினம் சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழ் நாடு பூராவிலும் தீவிபத்துக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவை விபத்துக்களா அல்லது திட்டமிட்டவையா என்பது

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பற்றி இன்றைக்கு ஒரு பெரிய பிரச்னை உண்டாகியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். யார் தீ வைத்தார்கள் என்பது ஒரு புறம் இருக்க, இந்தத்தீவிபத்து நிகழ்ச்சிகள் அல்லது விபத்துக்கள் எப்படி ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி, கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக இன்னும் அதைப்பற்றிய விவரங்கள் அறியமுடியவில்லை. அதைப்பற்றி ஒரு தீர்மானமான முடிவுக்கும் வரமுடியவில்லை. அதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் கால் வெட்டப்பட்ட பொழுது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கலாம் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்கும், இந்த அரசுக்கும் எந்த வகையில் தொடர்பு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அரசுக்கு எந்த வகையிலே பொறுப்பு என்று கேட்டால், திரு. ஜெயராஜ் அவர்களுடைய கால் வெட்டப்படுவதற்கு முன்னாலேயே இந்த அவையிலேயே "எனக்கு இடைஞ்சல் நேர இருக்கிறது. எனது சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்குரிய வேலையை நான் சரிவர ஆற்ற முடியவில்லை. எனக்கு எதிரிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். எனக்குப் பாதுகாப்பு தரவேண்டும்" என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர் ஊருக்குச் சென்ற பொழுது இந்த நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. யாரால் நடைபெற்றது என்பது பற்றி இப்பொழுது பேசவில்லை. முன்பே பாதுகாப்புக் கோரிய ஒருவருடைய கால் அங்கே வெட்டப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு ஆட்சி பொறுப்பு இல்லாமல் இருந்துவிட்டது.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் 1967-ல் நடைபெற்ற தேர்தலின் விளைவாக ஏற்பட்ட தோல்விக்குப் பின்பு, அதற்குப் பின் தென் சென்னையில் ஏற்பட்ட தோல்விக்குப் பின்பு, அதற்குப் பிறகு சங்கரியிலும், தொடர்ந்து தென் காசியிலும் ஏற்பட்ட தோல்விக்குப் பிறகு நீங்கள் இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே, ஏன் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தோல்விக்குப் பிறகு இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே என்று அவர் சொல்லவில்லை. சொல்லாத ஒன்றைச் சொன்னதாக வற்புறுத்திப் பேசுவது நல்லது அல்ல.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உள்ளத்தத்தை அடக்கிச் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அவையிலே தான் இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் அது தி.மு.க. சர்க்காராக இருக்கிறதே தவிர, தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் என்ற நிலையிலே அவர்கள் வோட்டுப் பெற்று வெற்றிபெற்று வந்தார்களே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில், தி.மு.க. என்ற முறையில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று வரவில்லை என்பதை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். தி.மு.க. என்பதற்காக அவர்கள் வெற்றிபெற்று இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கவில்லை. கூட்டணி சார்பிலே வெற்றிபெற்று, கூட்டணி ஆதரவோடு வெற்றிபெற்றுத் தான் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், அந்தக் கூட்டணியில் இருக்கிற, சுதந்திராக் கட்சி, பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இன்னும் மற்ற கட்சிகளும் தி.மு.க.வினரோடு பல்வேறு வகையிலே கொள்கைகளிலே வேறுபடுகிறார்கள். மாறுபடுகிறார்கள் என்பதை இந்த அவைக்குத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்களாவது பல்வேறுபட்ட கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் ஒன்றாக இருக்கிறோம். ஒரே கொள்கையுடையவர்கள் பல்வேறுக பிரிந்து பிரிந்திருக்கிறார்களே, அது தங்களுக்குத் தெரியுமா?

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் கூட்டணியைப் பற்றி விவாதிக்கவில்லை. நான் சொல்லவந்ததெல்லாம், இது தனியாக தி.மு.க. பெற்ற வெற்றியல்ல, கூட்டணியினுடைய வெற்றி தான், அதைத் தி.மு.க. தனியாக தான் பெற்ற வெற்றி என்று உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறது என்பதைத் தான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த தீ விபத்துக்களினால் மாத்திரம் மக்களுடைய நிலைமை எப்படி இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், அதைப்பற்றி பல பத்திரிகை குறிப்புக்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. வேண்டுமானால், அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறேன். ஆகஸ்டு 5-ம் தேதி வெளியிடப்பட்ட ஒரு பத்திரிகை குறிப்பிலே

The scare is so great in Gandhimedu here (Thanjavur) that residents suspect every stranger. They detained a taxi yesterday for three hours and the police had to intervene and release it", என்று இருக்கிறது இது மக்களுடைய நிலைமை. அதைப் போலவே திருச்சியில் நடந்த தீவிபத்துக்களைப்பற்றி ஒரு புள்ளிவிவரம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது.

It was stated that there had been 85 fires in the town during 1967, of which 56 were between April and August. During the current year since April last, 60 fires had been reported.

இது திருச்சி மாவட்டத்தில் இருக்கிற நிலைமை. அதோடுமட்டுமல்ல. சென்னையிலே இருக்கிற நிலைமையைப் பற்றி இங்கு இருக்கிற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் போர்டு மெம்பர் அவர்கள் கொடுத்த குறிப்பு ஒன்று பத்திரிகையிலே வெளி வந்திருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால்,

The Board Member will later submit his relief proposals to the Government. The citizens are greatly perturbed over the fires and all of them are agreed that these are not the accidental fires that one meets with at the height of summer.

என்பதாக 1968-ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 18-ம் தேதி இந்துப்பத்திரிகைக் குறிப்பிலே வந்திருக்கிறது. இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தீவிபத்துக்களெல்லாம் திட்டமிட தீவிபத்துக்களா என்பது பற்றி ஜூன் மாதம் 16-ம் தேதி இந்துப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

To-day's fires, eye-witnesses said, were on the same pattern as the 'mystery fires' reported last year. For instance, in Pulianthope area, when fire service personnel were battling with the flames at the first spot where it was noticed, they could see fires breaking out at three different corners separated by some distance from the original fire.

அதற்கும் மேலாகத்தீவிபத்துக்கள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பது பற்றி நாட்டிலே பல்வேறுவகையான விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதிலே ஒரு சாராரின் விவாதத்தை இங்கே காண்கிறோம். அதுவும் இந்து பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. 1968-ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 19-ம் தேதி இந்து பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. ஒரு கட்சி இன்னொரு கட்சிக்குக் கொடுக்கும் மறுப்பு அறிக்கை அது.

Mr. M. R. Venkataraman, Secretary, Tamilnad State Committee of the Communist Party of India (Marxist), has issued a statement refuting the allegation of Mr. Sa. Ganesan, Swatantra Party Leader, that the Communist Party was involved in the City fires.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இதை யெல்லாம் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் விபத்துக்கள் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஏற்படுகின்றன, எப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் யார் யார் மனதிலே உண்டாகின்றன, தீவிபத்துக்களுக்கு அரசியல் காரணங்கள் இருக்கின்றனவா என்ற சந்தேகங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தீ விபத்துக்களை நல்ல முறையில் தடுத்திருக்கிற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமானால், நாட்டில் அமைதி இருந்திருக்கும் என்பதைத்தெளிவுபடுத்திச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு குறிப்புகள் என்னிடம் இருக்கின்றன. நான் அவற்றை மட்டும் படித்துவிட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இப்பொழுது உடையார்பாளையம் நிகழ்ச்சி பற்றி அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதியவர்கள் “உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் கலவரம் செய்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், உடையார்பாளையத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் ஒரு அறிக்கையைத் துண்டுப் பிரசுரமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று பேர் போதுமா, முப்பது பேர்கள் வேண்டுமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கலவரத்தை நாட்டில் யார் தூண்டுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். அதோடு உடையார்பாளைய நிகழ்ச்சி பற்றி நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இளைஞர் காங்கிரஸ் நிகழ்ச்சி பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இளைஞர் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதி நடைபெற்ற கண்டனக் கூட்டம், ஊர்வலத்தில், போலீசார் புகுந்து அடித்து, நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். மண்டையிலேயே பெரும்பாலோருக்கு அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டமிட்டுச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஊர்வலத்திற்குத் தலைமை தாங்கியவர்கள், ஏதாவது நிலைமைகள் மோசமாகப் போகுமேயானால், நீங்கள் உட்கார்ந்து விடுங்கள், குழப்பம் ஏற்படுமேயானால், உட்கார்ந்து விடுங்கள் என்று இளைஞர் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் எல்லோருக்கும் கட்டளை இடப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் அப்படி உட்கார்ந்து விட்டதாலேயே மண்டையில் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ அமைதியாக நடத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் திட்டமிட்டு இருந்தும் கூட போலீசார் புகுந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதே போல, அவனியாபுரம் என்ற ஊரில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக யூனிட் செக்ரடரி, அவனியாபுரம், வெங்கிட்டு என்பவர் அவரே போலீஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று மதுவிலக்குச் சம்பந்தமாக போலீஸிலே, கேரோ செய்து இருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி, நாச்சனூர் என்ற இடத்தில் ஒரு அரிசனச் சிறுவன். . . (சிவப்பு விளக்கு போடப்பட்டது) எனக்கு இன்னமும் டைம்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்): தங்கள் தலைவர் குறிப்பிட்டபடி தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 15 நிமிஷம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 15 நிமிஷம் இல்லையா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்): ஆமாம், 15 நிமிஷங்கள்தான். பேசிய வேகத்தில் நேரம் போனது தெரியவில்லை உங்களுக்கு.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். இப்படிப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளும் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றை பற்றிய குறிப்புகள் என்னிடம் இருக்கின்றன. சேலம் ஜில்லா சிறையில் ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். அவரைச் செங்கல்பட்டில் அடித்து, காயங்களோடு

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

சேலம் மத்திய சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கே இறந்திருக்கிறார். இந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது 1968-ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 8-ம் தேதியன்று. ஆனால் அதைப் பற்றி நாட்டிற்குத் தெரியாமல் மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

மொழிக் கொள்கை ஒரு தெளிவில்லாத கொள்கையாக இருக்கிறது. தமிழிலே படிக்கிறவர்கள், ஆங்கிலத்திலே பரீட்சை எழுதுவோம் என்கிறார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அனுமதி தந்திருப்பதாக, மதுரை வைஸ்-சான்ஸ்லர், திரு. மீனாட்சிசுந்தரனார் பத்திரிகைகளுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்தின் ஈடுபட்டிருந்த மாணவர்களும், திரும்பிச் சென்று இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், மாணவர்கள் கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரையில், அக்கறையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு இதுவும் ஒரு பெரிய எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

ஒரு தலைமுறை மாணவர்களே பாதிக்கப்படும் அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டால் என்னிடத்தில் சொல்லுவார்கள் என்ற அளவில் முதல் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அந்த அளவிற்குப் பொதுமக்களும் அதிகாரிகளும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகிறார்கள் என்பது புலனாகிறது.

பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் குறிப்புகள் இருந்தாலும், நேரம் இல்லை என்பதால், முடிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த காலத்தில் சொல்வது உண்டு, கர்சன் ஆட்சியில், அதையே இன்றைய ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் சொல்லலாம். அந்தக் காலத்தில் நடந்த அடக்கு முறையைப் பார்த்து,

Every rule has an end and Curzon's rule will have an end and it had an end.

என்று அன்றைக்குச் சொல்லுவார்கள். அதே போல, இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு எச்சரிக்கை விடுகிறேன்.

Everything will have an end and your rule too will have an end.

என்று. இன்னும் 1972-க்குள்ளாகவே, நடுவிலேயே அந்த நிலை, இந்த அடக்குமுறைகள் நீடிக்குமானால், நிச்சயமாக உண்டாகும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் அந்த அந்த கட்சித்தலைவர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி, நேரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்திற்கும் மேல் மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கொண்டால் பின்னால் பேசுகிறவர்களுக்கு அந்த அளவில் குறைக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே உறுப்பினர்கள் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திலேயே தங்களுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் அரசியல் நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்கிற காரணத்தால் அது நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெற்ற தோல்வியினால் ஏற்பட்ட வயிற்றெரிச்சல் தீராமல் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வயிற்றெரிச்சல் வாழ்க. அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்று பகிரங்கமாகப் பேசினார்கள். ராஜ

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

பாளையம் காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் மொரார்ஜி அவர்கள் சட்டம் அமைதி கெட்டுவிட்டது என்ற கூப்பாட்டை ஆரம்பித்தவர்கள் அதற்குப் பின்னால் டி.டி.கே. அவர்கள், தமிழகத்தில் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்று கூறினார்கள். இவர்கள் கவர்னர்களை வைத்துக்கொண்டு, காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளை கவிழ்க்க ஆயாராம், கயா ராம்களை வைத்துக்கொண்டு ஐந்து காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளைக் கலைக்கச் செய்து, நேரிடையாக கவர்னர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலும், கேரளாவிலும் குறி வைத்து, அங்கேயிருக்கும் காங்கிரஸ் அந்த அரசை

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். தலைவர் அவர்களே, கேரளாவில் இருக்கும் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி இந்த சபையில் பேசுவது முறைதானா என்பதைக் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு அரசையும் பற்றி.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இங்கே பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிராத ஒரு கட்சியை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். என்னுடைய ரூலிங், மத்திய அரசைப் பற்றியோ வேறுமாநில அரசுகளைப்பற்றியோ பேசக்கூடாது, தவறு என்று ஒன்றும் இல்லை. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவது பற்றிப்பல முறைகள் உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பாயுன்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அது முறையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து எதைவேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று பேசுவது முறையாகாது என்பதை இதற்கு முன்னாலேயே பல தடவைகளில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, அந்த முறையைத் தயவு செய்து கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், தலைவர் அவர்களே, கேரளத்தில் இருக்கிற காங்கிரஸ் பற்றி, இந்த அவையில் அங்கம் வகிக்காத ஒரு கட்சியைப் பற்றி, இங்கே பேசுவது முறையா என்பதைக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் எழுப்பிய அந்த பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரின் பேரில் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டேன். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எதற்கு வேண்டுமானாலும் எழுந்து விடுவது சரியல்ல. நீங்கள் குறிப்பிட்டதில் ஒழுங்குப் பிரச்சினை இல்லை என்று தீர்ப்பளித்த பிறகு அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புகிறோம். அதன் பேரில் தாங்கள் தீர்ப்புக் கூறுகிறீர்கள். எதற்கு வேண்டுமானாலும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி எழுந்திருக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அது எங்களுடைய உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்கும். தாங்கள் அப்படிச் சொல்வது சரியானதாக இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவது மெம்பர்களுக்கு உள்ள உரிமை. ஆனால் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவது ஒழுங்குமுறையானதாக இருக்க வேண்டும். எதற்கு வேண்டுமானாலும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவது

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

என்பது ஒழுங்காகாது. ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு இடமளிக்காதவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று சொல்லி உறுப்பினர்கள் எழுந்திருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் தீர்ப்பு அளித்துவிட்ட பிறகு மீண்டும் மீண்டும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று எழுந்திருப்பது, சபையின் நடவடிக்கையைத் தடைப்படுத்துவதற்காகவே உறுப்பினர் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்புகிறார் என்று முடிவு செய்ய நேரிடும். ஒழுங்குப் பிரச்சினை ஒழுங்குமுறையானதாக இருக்க வேண்டுமென்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : முறையான ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று விதிகளிலே எதுவும் இல்லை.

* * * *

திரு. வி.எஸ். கோவிந்தராஜன் : பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கிளாரிபிகேஷனுக்கு இடம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் ** என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அதைத் திரும்பத் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது அதைத் தாங்கள் சபை நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : முறையற்றது என்று . . . (மணி யடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டம் படித்தவர்கள். விதிமுறைகளை நன்றாகப் படித்திருக்கிறார்கள். எழுந்திருக்கும்பொழுது, எதற்காக எழுந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும். ஒரே சமயத்தில் எல்லா உறுப்பினர்களும் எழுந்து நின்று கொண்டால் மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் நடைபெறாது. தலைவர் ஒருவரால் மட்டும் மன்றத்தின் மரபைக் காத்துவிட முடியாது. எல்லா உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால்தான் மன்றத்தின் மரபு, கண்ணியம் காக்கப்பட முடியும். மன்றத்தின் தலைவருக்குக் கொடுக்கும் இழுக்கு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற இழுக்காகத் தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மன்றத்தின் தலைவருக்கு, அவர் கொடுக்கும் தீர்ப்புக்கு உட்பட மறுக்கிறார் என்றால், அவருக்கு மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்திற்கே இழுக்கு உண்டாகிறது. நான் ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்துவிட்டால் அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டுமென்பதுதான் மரபு. என்னைப் பொறுத்தவரையில் கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் கூற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே, உறுப்பினர் அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் தங்களுடையதீர்ப்பு முறையற்றது என்று சொல்லவில்லை. முறையற்ற பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் கிளப்புக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல என்றுதான் கூறினேன். உங்களுடைய தீர்ப்பை ஏற்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. முறையற்ற பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று, எழுகின்றபோதே சொன்னால், யாரும் பேசமுடியாது, “முறையற்ற பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் கிளப்புக்கிறார்கள்” என்று தாங்கள் சொன்னதைத் தான் முறையல்ல என்று கூறினேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஓர் உறுப்பினர் ஒரு முறை எழுந்து அது முறையற்றது என்று தீர்ப்பளித்து விட்ட பிறகு மீண்டும் அதை விளக்கிப் பேசி, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று இரண்டு மூன்று முறைகள் எழுப்பினால் அது எப்படி முறையான ஒழுங்கு முறையாகும்? விளக்குச் சுடுகிறது” என்று சொன்னால், “தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்தால்தான் தெரியும்” என்று சொல்லலாமா?

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

முறையற்ற முறையில் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளை எழுப்புவதற்கு, உறுப்பினர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதற்கான வழிவகை வகுக்கும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. நீங்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஒரே விஷயத்தைப் பற்றி பலமுறை மீண்டும் மீண்டும் அதையே ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று எழுப்புவது சரிதானா, முறைதானா?

திரு. கோ. புவராகன், திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், திரு. வி.டி. அண்ணாமலை ஆகியோர் எழுந்தார்கள்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : உறுப்பினர் அந்த வார்த்தையை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டாரா, என்ன?

திரு. கோ. புவராகன் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தீர்ப்பு அளித்து விட்ட பிறகு, அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து குறுக்கிட்டு, விளக்கம் கூறி அந்தச் சொல்லை நீக்க வேண்டும் என்று கூறுவது சரியல்ல. இப்படி எல்லாவற்றையும் நீக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர்கள் எழுந்து சொல்லிக் கொண்டே போனால், தலைவருடைய தீர்ப்பு சட்டசபை நடவடிக்கை முழுமையுமே நீக்க வேண்டி வரும். இதுபற்றி தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்பை நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தலைவர் அவர்களின் தீர்ப்பை யொட்டி, திரு. கா. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கூறிய கருத்தைத்தான் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் அதை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். இது சபாநாயகரை மட்டுமல்ல, சபையையே அவமதிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. புவராகன் : தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்புக் கூறிய பிறகு (மனியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. புவராகன் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் அமைச்சராக இருந்தவர்கள். இந்த மன்றத்தின் மரபைக் காக்க வேண்டுமென்பதில் அவருக்கும் அக்கறை இருக்க வேண்டும். ஓர் உறுப்பினர் சட்டசபை விதிமுறைகளுக்கு மாறாக மன்றத்தில் நடந்துகொண்டால் அதைச் சட்டிகாட்ட அவையிலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதேபோல அமைச்சர்களுக்கும் சட்டிக்காட்ட உரிமை இருக்கிறது. திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் எழுப்பியது ஒழுங்குப் பிரச்சினை அல்லவென்று சொல்லியபிறகு. * * * * * உறுப்பினர் கூறுவது சரியல்ல. திரு. புவராகன் அவர்கள் விஷயத்தில், தலைவர் தீர்ப்பளித்துவிட்ட பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் சட்டிக்காட்டுவது சரியா என்பது விவகாரம். இந்த மன்றத்திலுள்ள அனைவருக்கும் சட்டிக்காட்டும் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, உறுப்பினர் கூறியது இந்த மன்ற நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருந்தால் அதை நீக்க வேண்டுமென்று சட்டிக்காட்டுவது சரியானதுதான். அதை உறுப்பினர்கள் மட்டும் தான் சட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்பது முறையல்ல.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலே ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது 8 நிமிஷங்கள் வீணாகிப் போய்விட்டன. இப்படியே அடிக்கடி குறுக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தால், இனிமேல், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசக் கூடிய நேரத்தில் நாங்களும் இதேமாதிரி தலையிடுவோம். அதற்கும் தாங்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். (மனியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஓர் உறுப்பினர் பேசுகின்ற நேரத்தில் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்ன உரிமைகள் இருக்கின்றன என்பதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. பேசும் நேரத்தில் வீணாகக்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

குறுக்கிடுவதற்கு விதிமுறைகள் இடமளிக்கவில்லை. எங்கள் கட்சித் தலைவர் பேசும் நேரம் வீணாகிவிடுகிறது. வீணாகிவிட்ட நேரத்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்கலாம். ஆனால் அவர்கள் குறுக்கிட்டால், நாங்களும் அவர்களுடைய பேச்சின்போது குறுக்கிடுவோம் என்று சொல்வது முறையல்ல.

(ஓர் உறுப்பினர் எழுந்தார்.)

திரு. க. ராமமூர்த்தி : அவர்கள் சொல்லிய பகுதியை திரும்பப்பெறுவது நலம். திரும்பப் பெறவில்லையானால் நான் அவைக் குறிப்பிலிருந்து

திரு. க. ராமமூர்த்தி : நான் தங்களுடைய தீர்ப்பை முறையற்றது என்றே, சரியல்ல என்றே சொல்லவில்லை.**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் அப்படியிருந்தால் அதை நீக்க வேண்டும். திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

திரு. க. ராமமூர்த்தி : எழுந்து நின்றார்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதற்காக நிற்கிறீர்கள் ?

திரு. க. ராமமூர்த்தி : “அப்படியிருந்தால்” என்று சொல்கிறீர்கள். என்னை உங்களுடைய அறைக்கு அழைத்துக் காட்டிவிட்டு நீக்கினால் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பி.ப.
12-30

***திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் :** தலைவர் அவர்களே, வீணாகிவிட்ட நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு நன்றி.

பதினேழு அம்சங்கள் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தில் நான் மையமாகப் பார்ப்பது இரண்டு அல்லது மூன்று தான். குறிப்பாக தொழிலாளர்களிடையே அமைதியின்மை, தொழில் தகராறு — அரசுக்கு தொழில் துறை சம்பந்தப் பட்டவரை நிரந்தரமான கொள்கை இல்லாததனாலே ஊக்கம் இழந்த நிலை — மூலதனம் வராத நிலை — இவை பற்றி ஒன்று. அடுத்து நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்கிற விஷயம் — ஆக வசதி வாய்ந்தவர்களுக்கு மேலும் வசதி தரப் பட்டவேண்டும், முதலாளிகளுக்கு மேலும் ஊக்கம் தரப்பட வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் தான் இந்த அம்சங்கள் இருக்கின்றன. மற்றவை எல்லாம் வெறும் மசாலாவாகத்தான் வந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். (திரு. கே. வினாயகம்:—மசாலா என்றால்) அவர் ஹோட்டல் நடத்துகிறார். மசாலா என்றால் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும்.

வருகிற மாதம் 19-ம் தேதி இந்தியா முழுவதும் 25 லட்சம் சிப்பந்திகள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறார்கள். இங்கே வேறு யாரோ முதலாளி என்றல்ல. இந்திய சர்க்காரே தான் முதலாளி. திரும்பத் திரும்ப சிப்பந்திகளும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் மத்திய ஆட்சி முதலாளி மனப்பான்மையில் அதை ஏற்கவில்லை. சிப்பந்திகளை வேலை நிறுத்தத்திற்குப் போகும்படிச் செய்து. இங்கு தொழில் அமைதி இல்லை என்பதற்காக இந்த அரசின் பேரில் காங்கிரஸ் கட்சி நம்பிக்கை இல்லாதத் தீர்மானம் கொண்டுவருமானால் இந்த ஒரு காரணத்திற்கே மத்திய காங்கிரஸ் ஆட்சியிது நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் அல்ல. அவர்கள் பதவியை விட்டே இறங்கிவிட வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? விவரம் என்ன வைத்திருக்கிறார்கள்? இது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் மந்தமா? இந்தியா முழுவதிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் மந்தமா?

** பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

இதற்கு யார் பொறுப்பு? என்ன காரணம் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் 21 நூற்பாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் மூடப்படும். குஜராதில் 13 நெசவாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் மூடப்படும். மத்திய அரசின் பொறுப்பிலேயே நடைபெறுகிற உருக்காலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் நூறு கோடிக்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டு வருகிறது. உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களைக் கூட மார்க்கெட் பண்ணை முடியவில்லை. உற்பத்தியாகி இருக்கிற தண்டவாளங்களை சோலியத் யூனியனுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழில் மந்தத்திற்கு யார் காரணம்? ஏன் ஏற்பட்டது? இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரம் முழுவதுமே கடனை நம்பி இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் அந்நிய உதவியையே நம்பி இருக்க வேண்டிய காரணத்தினால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை இருக்கிறது? முதலாளிகளுக்கு உலகம் முழுவதும் நெருக்கடி நிலைமை இருக்கிறது.—நேரம் இல்லை. விளக்கவும் விரும்பவில்லை — சமீபத்தில் நடந்த மகாநாட்டில் இந்தியப் பிரதமர் என்ன சொன்னார், கீழ்த்திசை நாடுகளில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவி அளிக்கிறோம் என மேற்கத்திய நாடுகள் எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறார்களோ அதைப்போல 1½ மடங்குக்கு மேல் இங்கு இருந்து எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்றார். பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு உதவி என்று அவர்கள் அளிப்பதைப் போல 1½ மடங்குக்கு எடுத்துப் போய்விட்டார்கள். விலைவாசித் தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி இங்கே உற்பத்தியாகிற சீனியை கிலோ 28 காசு என்று வாங்குவது — அங்கிருந்து வரக்கூடிய பொருள்களின் விலையை செங்குத்தாக உயர்த்துவது — இப்படி ஏராளமாக எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். இங்கே உள்ள வெளிநாட்டு தொழில் ஸ்தாபனங்களின் மூலம் 390 கோடிக்கும் அதிகமாக லாபங்கள் எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். ராயல்டி என்ற வகையில் 181 கோடிக்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் டெக்னிகல் அசிஸ்டென்ஸ் — சர்வீஸ் சார்ஜ் என்ற முறையில் 400 கோடிக்கும் அதிகமாக எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அடுத்து வருகிற சரக்கு அவர்கள் கப்பலிலேயே வரவேண்டும், ஏற்றுமதியாவதும் அவர்கள் கப்பலிலேயே வரவேண்டும் என்ற உடன் பாட்டின்படி இந்தப் போக்குவரத்து இனத்தில் பல நூறு கோடி ரூபாய் போயிருக்கிறது. இந்த ஓட்டை இருக்கும் வரையில் தொழில் மந்தம் ஏற்படாது என்ன செய்யும்? சின்னஞ்சிறு நாடு — சிலோனில் கூட 25 ரூபாய்க்கு மேல் வெளியே அனுப்பக் கூடாது என்ற தடை இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே உள்ள நிலை என்ன?

கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகள், சாதாரண வர்க்கத்தினர் பயங்கரமான லேவாதேவிக்கு உட்பட்டு சாகிறார்கள். நூறு ரூபாய்க்கு மாதம் 8, 10 வட்டி வாங்குகிற லேவாதேவிக்ாரர்கள் இருக்கிற போது எப்படி மூல்தனம் தொழில் துறையில் சரக்கும்? லேவாதேவிக்ார முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது உள்ள வரை மூல்தனம் தொழில்துறைக்கு வராது. இந்த நிலை தான் தொழில் மந்தம், நம்முடைய மாநிலத்தில் கொஞ்சம் கூடுதலாக வந்திருப்பது வாஸ்தவம். மகாராஷ்டிரம், குஜராத், வங்காளம், தமிழகம் என்பதாக — மட்டத்தில் கொஞ்சம் உச்சத்தில் இருக்கிறோம். தொழில்துறை வசதியுள்ள இடத்தில் தான் தொழில்துறையில் மூல்தனமிட வருவார்கள். தமிழகத்தையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். யார் கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் தொழிலைத் துவக்க முன் வருவார்கள்? கோவைக்குத் தான் போவார்கள். அதனால் கிழக்கு ராமநாதபுரம் தமிழகத்தின் பகுதி அல்ல என்றில்லை. சட்டென்று லாபம் கிடைக்கும் பகுதிக்குத் தான் போவார்கள். அதே நிலைமையே இந்தியாவில், பத்து வருடம், பதினேந்து வருடமாக நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தொழில் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணம்? மக்கள் தலையில் தங்கள் பளுவைச் சமத்த முதலாளிகள் விரும்புகிறார்கள். ஆலைகளை மூடுவது — வேலையில்லை வீட்டுக்கு என்று அனுப்புவது — வேலை பளுவை அதிகப்படுத்துவது — அத்துக் கூலிக்காரர்களை — மாதச் சம்பள அடிப்படையில் அன்றி நாளைக்கு ஒரு ரூபாய், ஒண்ணரை ரூபாய் என்று — அத்துக் கூலிக்காரர்களை அமர்த்துவது — கோவையில் மட்டும் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமாக அத்துக் கூலிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் —

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

பழி வாங்குவது—இவை எல்லாம் தான் தொழில் மந்தத்திற்குக் காரணம். அதற்கு மேல் பிராவிடன் பண்டு நிதியை சாப்பிடுகிறார்கள். லி. எஸ். நிதியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு தவறுகள் செய்கிற முதலாளிகளின் தன்மையையும், ஒன்றிரண்டு தவறுதல் செய்துவிடுகிற தொழிலாளர்களின் தன்மையையும் சமமாகப்—பார்ப்பது என்கிற நிலை இந்த அரசுக்கு வரக்கூடாது.

அடுத்து, சில விவரங்களை வைத்துப் பார்க்க வேண்டும், புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. 1966-67-வது வருஷங்களில் அகில இந்திய அடிப்படையில் உயர்ந்த மனித நாட்களின் இழப்பு 21.4 சத விகிதம். அதில் தமிழகத்தின் பங்கு 3.4 நாட்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் நாம் கொடுத்த ஈவு 4.3 சத விகிதம் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்படி மனித நாட்கள் இழப்பு எவ்வளவு என்கிற விவரம் வைத்துப் பேச வேண்டும். விவரம் இல்லாமல் பேசக் கூடாது. நேற்று இந்துப் பத்திரிகையில் 16-ஆம் தேதி கரீஸ் 8½ மணிக்கு சங்க உப தலைவரை அழைத்து வெளியே போ என்று சொல்கிறார்கள். விசாரணை உண்டா, கிடையாது. நோட்டீஸ், உண்டா கிடையாது. இன்றைக்கு தொழில் மந்தம் ஏன் ஏற்படுகிறது?

இண்டிரிம் வேஜ் போர்ட் சிபார்சை அமல் நடத்த வேண்டும். முதலாளிகள் முடியாது என்று தொழில் ஸ்தாபனத்தை மூடுகிறார்கள். இதன் மூலம் வேலை நாட்கள் இழப்பு 44.2 சத விகிதம். இது ஒரு காரணம். இயந்திரத் தொழிற்சாலைக்கு மினிமம் வேஜ் ஆக்ட்டை அமல் படுத்த வேண்டும். குறைந்த பட்ச ஊதியம் தான் கேட்கப்படுகிறது. இது 48-ஆம் ஆண்டே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம், இதைக் கேட்கிறபோது பனியன் தொழிற்சாலைகள் தொழிலாளர்களை வெளியே தள்ளுகிறார்கள். இதன் மூலம் 21.3 சத விகிதம் வேலை இழப்பு நாட்கள். இந்த இரண்டு மாகச் சேர்ந்து 66-67-ல் 67.2 சத விகிதம் வேலை இழப்பு நாட்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முதலாளிகள் சட்டப்படி நடந்திருந்தால் இந்த வேலை இழப்பு நாட்கள் குறைந்திருக்கும். அடுத்து, இந்தத் தொழில் தகராறுகளுக்குக் கூட என்ன காரணம் என்பது பற்றி சர்க்காரின் அறிக்கையே இருக்கிறது.

“Single largest factor of contribution” என்று இருக்கிறது. தனிப் பெரும் காரணமாக இருப்பது பழி வாங்குவது என்பது தான், சொல்கின்ற காரணங்களில் 35 சத வீதம், 40 சதவீதம் காரணங்கள் இதைப் பற்றியது ஆகத்தான் இருக்கின்றன. பெஸ்ட் அன் கம்பெனியில் செகரட்டரியைப் பழிவாங்குவது, இந்துவின் வைஸ் பிரிசி டெண்டைப் பழிவாங்குவது, இப்படி நூற்றுக்கணக்கானவர்களைப் பழி வாங்குவது, சங்கத் தலைவர்களைப் பழிவாங்குவதுதான் காரணமாக இருக்கிறது. இதுபற்றி அறிக்கைகளே இருக்கின்றன. இந்தெல்லாம் மறைத்துவிட்டுப் பேசினால் யார் யாரை ஏமாற்ற முடியும், நடக்காது.

நிர்வாகத்தில் தலையீடு சம்பந்தமாகக் கூப்பாடு இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. கட்சிக்காரர்கள் எங்கே எந்த இடத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்ற விவரங்களோடு பேசினால் பேசலாம். பொதுநலனை முன்னிட்டு எம்.எல்.ஏ.க்கள் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது. 10 கம்பெனிகளுக்குச் சொந்தக்காரரான எச்.வி.ஆர். அய்யங்கார் அல்லது ராஜா சர். முத்தையா செட்டியார் ஆக இருந்தால் இங்கே வராமலே, காரிடாரில் வராண்டாவில் திரியாமலே காரியங்களை நிர்வாகத்திலே நடத்த முடியும். ஆனால் விவசாயி, தொழிலாளி, நடுத்தரக் குடும்பம் அப்படிச் செய்ய முடியாது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கடமையைச் செய்துதான் ஆகவேண்டும். ஆனால் சொந்த நன்மைக்காக வந்தால் அனுமதிக்க வேண்டாம் கட்சியின் நன்மைக்காக வந்தால் அனுமதிக்க வேண்டாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல் மட்டத்திலே உள்ளவர்கள் இப்படித்தான் எழுப்பிக்கொண்டிருப்பார்கள்; அவர்களுக்கு இடம் அளிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகார வர்க்கத்தைப் பற்றிப் பலமுறைகள் திருப்பித் திருப்பிப் பேசியிருக்கிறேன். எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் இப்படித்

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

தான் இருக்கிறது. நாங்கள் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்றால் 'agitation and administration must go hand in hand' என்று முறையிலே இருக்க வேண்டும். நிர்வாகத்தை நடத்த மக்கள் கிளர்ச்சி செய்ய அதே நேரத்திலே அமைச்சர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இடம் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் அனுபவப்பூர்வமானது, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் இருக்கிற விஷயங்களையெல்லாம் என்னுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு விட்டுவிட்டு ஒன்றே ஒன்றைமட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். கடவுளர் படம்பற்றி நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுகூட defensive and apologetic-ஆகத்தான் இருந்தது. சர்க்கார் என்பது ஆஸ்திகமும் அல்ல, நாஸ்திகமும் அல்ல. 'It has nobody to be burnt or a soul to be damned' எரிவதற்கு உடலும் கிடையாது, நரகலோகம் இருந்தால், அங்கே அனுப்புவதற்கு ஆத்மாவும் கிடையாது. மதச் சார்பற்ற அரசு என்றால் சர்வ மதப் பிரச்சார அரசு என்றுதான் புரிந்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரேடியோவைத் திருப்பினால் தெரியும். இதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அரசைப் பொறுத்தமட்டில் இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இருக்கிறது என்று சொன்னால், மதம் இல்லை என்று மறுப்பவனுக்கு உள்ள உரிமையையும் அனுமதிக்க வேண்டும். அலுவலகத்திலோ அல்லது எங்கேயோ கடவுள் படம் இருப்பதற்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது. சர்க்கார் சிப்பந்திகள் விரும்பினால் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் விரும்பினால் கூட வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கொள்கை ரீதியாக, கோட்பாடாகச் சொல்லிவிட வேண்டும். அகில இந்திய ரேடியோவில் ஆஸ்திகத்திற்குப் பாதி, நாஸ்திகத்திற்குப் பாதி என்று நேரம் கொடுப்பார்களா? முன்பு முரணான நிலையில் உள்ளவர்கள் பேசுவதற்கு விடுவார்களா? இப்பொழுது எப்படி என்றால் முகம்மதியர்களுக்கு இவ்வளவு, கிறிஸ்தவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று பங்கு போட்டு சர்வ மதப் பிரச்சாரம் செய்வது தான் நடைபெற்று வருகிறது. படங்களை அகற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் எதிர்ப்பு உண்டாக்கப்படும். ஆனால் அந்த எதிர்ப்பை கண்டு அஞ்சத் தேவையில்லை. அந்த எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க வேண்டும். பாக்கி உள்ளவற்றை என் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அவசியமில்லாதது, நேரத்தைப் போக்கக் கொண்டுவரப்படுவது, ஒரு அரசியல் நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்படுகிறது, அதை முறியடிக்க வேண்டும், அதை முறியடிக்க இந்த வரிசையில் இருந்தாலும் நாங்கள் ஆதரவு கொடுப்போம் என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முடிந்தால் அவர்களே அதை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ரெத்தின தேவர் : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதலுளத்தூர் தொகுதியிலே ஏற்கெனவே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியிலே நடந்த சில தவறுகளைக் கூறிக் கொள்வேன். 1957-வது ஆண்டிலே.....

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, on a point of order. The subject before this House is the No-Confidence Motion tabled by the hon. the Leader of the Opposition against the present Ministry. So, any speech that is made on the floor of this House should pertain to this Ministry and its activities and not with regard to the days of Adam and Eve. The hon. Member should not waste the time of the House over all those things and I am worried about the time-factor. If we are going to sit for 20 days, we will talk about those things.

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I am glad that the hon. Member wants to be quite logical in our approach to this problem. How did he accommodate the Leader of the Opposition yesterday when he talked about the Neyveli Project and the Perambur Coach Factory and also other things which have no bearing at all to the No-Confidence Motion. (Thiru K. Vinayakam. You should have questioned him at that time.) I might not have questioned him but the hon. Member should have raised objection at that time itself as he is doing now with regard to the other hon. Member that it is irrelevant. But the hon. Member kept quiet at that time (Thiru K. Vinayakam: It pays me). So your logic is what pays you. It is a very bad logic.

திரு. ரா. ரெத்தின தேவர் : தலைவர் அவர்களே, நேற்று எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது என்னுளில் ராஜேந்திரன் என்ற பையனை அடித்தார்கள். பாவம் சும்மா விடுமா என்று சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே நடந்த காரியங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. கீழ்த்தாவலில் 1957-வது ஆண்டிலே ஜனநாயக சோஷலிசம் பேசக் கூடிய திரு. காமராஜர் உள்பட, இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கின்ற சுப்பிரமணியம் உள்பட, அங்கே எம்.எஸ்.பி., எஸ்.ஏ.பி. இவற்றைக் கொண்டு . . .

திரு. பி.ஜி. கருத்திருண் : வெளியே இருக்கிறவர்களைப்பற்றியெல்லாம் காமராஜர், சுப்பிரமணியம் உள்பட என்று பேசுகிறார்கள், அது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் அமைச்சர்களாக இருந்ததால்தான் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்த அரசு என்று குறிப்பிட்டால் பொருத்தமாக இருக்கும், அரசை நடத்திச் சென்றவர்களின் பெயர்கள் வேண்டாம்.

திரு. ரா. ரெத்தின தேவர் : அவர்கள் நிர்வாகத்திலே இருந்த பொழுது காங்கிரஸ்தாரர்கள் மாபெரும் தலைவர் காமராஜ் என்று கூறுகிறார்களே நான் சொல்கிறேன். அங்கே எம்.எஸ்.பி., எஸ்.ஏ.பி. படைகளை வைத்து அந்தக் கிராம ஜனங்களைப் பள்ளியிலே கொண்டுவந்து அடித்து, நிரபராதிகளான ஐந்து ஆண்களைக் கண்மாயில் வைத்துக் கையையும் காலையும் கட்டிப்போட்டுச் சுட்டார்கள். அதுதான் ஜனநாயக சோஷலிசமா? அதுதான் ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிற தலைவர் செய்யவேண்டிய வேலையா?

அடுத்தபடியாக, கிரந்தை கிராமத்தில் நாலேந்து பேரைச் சுட்டு வைக்கோல் போரிலே வைத்து மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீயை வைத்துக் கொளுத்தினார்கள். அப்போது நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்ட போது சாக்குப்போக்கு சொல்லிவிட்டார்கள். இதுதான் அவர்களுடைய ஜனநாயக சோஷலிசமா? உழைத்துமடை என்ற கிராமத்தில் போலீஸ் லாரி வாய்க்கால் வரப்பில் சிக்கிவிட்டது. அப்போது கிராம ஜனங்களைக் கூப்பிட்டு லாரியைத் தள்ளிவிடுங்கள் என்று கூறி அந்த லாரி வெளியே வந்தவுடன், அந்த லாரியை அப்புறப்படுத்திவிட்டுச் சென்ற ஜனங்களைப் பின்புறமிருந்து எம்.எஸ்.பி. போலீசார் சுட்டார்கள். அருங்குளம் என்ற கிராமத்தில் எம்.எஸ்.பி. போலீஸ் 9 மாத கர்ப்பினியான அங்கம்மாள் என்ற பெண்ணைத் தூக்கி எறிந்தார்கள். காங்கிரஸ் பெருந் தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து செய்த சதியின் காரணமாக, வேண்டுமென்றே அந்தப் பிராந்திய மக்களை வஞ்சிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் திட்டமிட்டு இந்த மாநில அக்கிரமமான காரியங்களைச் செய்தார்கள். எங்களுடைய மாபெரும் தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களமீதும், அவரைச்

968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. ரா. ரெத்தின தேவர்]

சேர்ந்தவர்கள் மீதும் பயங்கரமான வழக்குகளை எல்லாம் போட்டு, அந்தப் பகுதியிலேயே வழக்கு மன்றங்கள் இருந்தும் அங்கே விசாரிக்காமல், புதுக் கோட்டையில் ஸ்பெஷல் கோர்ட் ஆரம்பித்து, பத்து மாத காலம் எங்களுடைய தலைவரையும் மற்றவர்களையும் சிறையில் அடைத்தார்கள். காங்கிரஸ் காரர்கள் செய்த இந்த அக்கிரமங்களைக் கண்டு மனமுடைந்துதான் எங்களுடைய தலைவர் மறைந்தார். காங்கிரஸ்காரர்கள் சதி செய்து எங்களுடைய தலைவரைக் கொன்று விட்டார்கள் என்றுதான் கூற வேண்டும். அப்போது ஆறு மாத காலத்திற்குப் போலீசாரின் அட்டேயியங்களிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக எங்களுடைய வீடுகளில் இல்லாமல் வாய்க் கால் ஓரங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் ஒளிந்திருந்தோம். முதல்கனத் தூர் பகுதியிலே முத்துராமலிங்கத் தேவரின் சக்தி வளரக்கூடாது என்ற அரசியல் நோக்கத்தோடு திட்டமிட்டுச் செய்த காரியமே தவிர வேறு ஒன்று மில்லை. அவரை நீங்கள் கொன்றுவிட்டாலும் அவருடைய ஆத்மா ஒரு நாளும் உங்களைச் சும்மா விடாது. இப்போது அந்த முத்துராமலிங்கத் தேவருடைய சிலைக்கு காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மாலை போடப் போகிறார்கள். இது நியாயமா என்று கேட்கிறேன்.

நேற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் பேசும்போது, “ராஜேந்திரனைக் கொன்ற பாவம் சும்மா விடாது” என்று கூறினார்கள். நீங்கள் செய்த பாவமெல்லாம் உங்களைச் சும்மா விடுமா? ஐந்து பேருடைய கண்ணைக்கட்டி, கையைக் கட்டி வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய மனையினங்களின் தாலியை இழக்கச் செய்த பாவம் உங்களைச் சும்மா விடுமா? முத்துராமலிங்கத் தேவரைக் கொன்ற பாவம் விடுமா? காங்கிரஸ் பெரும் தலைவர்கள் காமராஜ், சி. சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் திட்டமிட்டுச் செய்த காரியங்கள்தான் அவை என்று கூற விரும்புகிறேன். “வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான், தினை விதைத்தவன் தினையறுப்பான்” என்றொரு பழமொழி உண்டு. நீங்கள் உங்கள் ஆட்சியின்போது வினையைத்தான் விதைத்தீர்கள், அதை நீங்கள் அறுத்துத்தான் ஆக வேண்டும்.

புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு முத்துராமலிங்கத் தேவருடைய ஆத்மா சாந்தியடையும் வகையில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. பதின்மூன்று குடும்பங்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் வகையில் நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது. அதற்காக நான் புதிய அரசைப் பாராட்டுகிறேன். எனக்கு அதிகமாகப் பேசிப் பழக்கமில்லை. ஒரே ஒரு விஷயத்தைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்போதும் செய்கிற காரியம், அவரைப் பிடித்தால், இவரைப் பிடித்தால் காரியம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற வகையில் திட்டம் போடுபவர்கள். அந்த முறையில் அவர்கள் தாங்கள் செய்த தவறுகளில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக கழகத் தோழர்கள் யாரையாவது பிடித்துக்கொண்டு வருவார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக இடம் கொடுக்காதீர்கள். இந்த அரசு என்னதான் நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் “கை பட்டாலும் குற்றம், கால் பட்டாலும் குற்றம்” என்ற முறையிலேதான் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டதை ஏதோ அவர்களுடைய வீட்டைப் பிடித்துக்கொண்டதுபோல் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் அத்தனை பேருக்கும் ஆட்சிக்கு வர உரிமை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. இத்துடன் என் பேச்சை நிறுத்திக்கொண்டு, ** ** விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன் : ** ** இந்த மாமன்றத்தின் முன் இருக்கும் ஒரு தீர்மானத்தைப்பற்றி அவ்வாறு கூறுவது உகந்தது அல்ல. அது ஒழுங்கு முறையை ஒட்டியது அல்ல. இதுபற்றிச் சபாநாயகர் அவர்களுடைய தீர்ப்பை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அதை அவர் திரும்பப் பெறவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் தலைவர்தான் கூறியிருக்கிறார். தீர்ப்புக் கொடுக்கும்வரை பொறுமையாக இருங்கள். ** ** என்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் சபையில்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகள் அல்ல. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தச் சொற்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ரத்தின தேவர் : அந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அரசு மதிக்கவேண்டியதில்லை என்று கூறுகிறேன்.

***திரு ஆலடி அருண் :** மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து எனது கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழக அரசின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதற்கு 11 காரணங்களைத் தனது தீர்மானத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசுமீது நம்பிக்கை இருக்கிறது, இந்த அரசுக்குத் தமிழகத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் பின்னணியாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இதனாகும், 1967 பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நடந்து முடிந்த இடைத் தேர்தல்களில் அளித்த தீர்ப்புகள்தெளிவான முடிவுகளாக விளங்குகின்றன. தென் சென்னை இடைத் தேர்தல், சங்ககிரி இடைத் தேர்தல், அண்மையில் முடிவுற்று மகத்தான வெற்றியை ஆளும் கட்சிக்கு ஈட்டித் தந்த தென்காசி இடைத் தேர்தல் ஆகியவை இந்த நாட்டு மக்கள் இந்த அரசுக்குப் பின்னணியில் பலமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்குத் தெளிவான ஜனநாயகத் தீர்ப்புகளாகும். இத்தனைக்கும் பிறகு எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமையை இங்கே அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு எந்த விதக் காரணமும் அதற்கு இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த தீர்மானத்திலே 11 காரணங்களை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணங்கள் அத்தனையும் நியாயமற்றவை, குறிப்பிட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் உண்மைக்குப் புறம்பானவை, ஆதாரம் அற்றவை, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக, ஆளும் கட்சிக்குக் களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்பதற்காக உண்மைக்கு மாறான குற்றச்சாட்டுகள் என்பதை நான் முதற்கண் எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன்.

அவர்களுடைய முதல் குற்றச்சாட்டு நாட்டிலே தொழில் தேக்கம், மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது, கதவடைப்புகள் இருக்கின்றன என்ற கருத்துப்படக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இன்றையதினம் மூடிக் கிடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளையும், வாடிக் கிடக்கின்ற தொழிலாளர்களையும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார்கள்.

கோவை மாவட்டத்திலும் பிற மாவட்டங்களிலும் நூற்பாலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மை. அதனால் 13,000 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்குப் பலியாகியிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. இந்த 28 ஆலைகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான் மூடப்பட்டனவா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது பத்து ஆலைகள் மூடப்பட்டு இருந்தன. பிறகு 18 ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்பது உண்மை என்று சொல்லும்போது, இந்த ஆலைகள் மூடப் பட்டகூடிய அளவிற்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டது, இதற்குப் பொறுப்பாளி யார், யாரால் இந்தத் தீது ஏற்பட்டது, யாருடைய திட்டங்களினால் இந்தப் பாதகம் ஏற்பட்டது என்று பார்க்கவேண்டும். தமிழக அரசின் இன்னின்ன திட்டங்களினால் இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டன அல்லது தமிழக அரசு மேற்கொண்ட இந்தக் கொள்கைகளினால் இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டன என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து வாதம் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அதில் நியாயம் இருந்திருக்கமுடியும். இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டதற்கு ஆலை

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு ஆலடி அருணா]

உரிமையாளர்கள் சார்பில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்துப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களிடம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விண்ணப்பத்தில், இந்தத் தொழில் வீழ்ச்சியுறுவதற்கும், இந்தத் தொழிலில் மந்த நிலை ஏற்படுவதற்கும், இந்த ஆலைகள் மூடப்படுவதற்கு மான காரணங்களை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கெல்லாம் முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசுதான் பொறுப்பாளி என்பதை அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1963-ம் ஆண்டு நூலுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி ரூ. 13 லட்சம். அந்த 13 லட்சம் ரூபாய் என்றிருந்ததை இன்று மத்திய அரசு 36 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலுக்கு இவ்வளவு பளுவான வரியை விதித்தது மத்திய அரசு என்பதை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைவிட முக்கியமானது என்ன வென்றால் அமெரிக்கா பொதுச் சட்டம் 480-ன் கீழ் தரக் குறைவான பஞ்சை விற்க அந்தப் பஞ்சை எல்லாம் ஆலை முதலாளிகளும் வாங்கியே தீரவேண்டுமென்று மத்திய அரசு நிர்ப்பந்தித்திருக்கிறது. 'allotment of unwanted quantity of American cotton of inferior quality under P.L. 480 under exorbitant prices is another strain on the industry' என்று அந்த ஆலை முதலாளிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த உடன்பாட்டைச் செய்தது மத்திய அரசாங்கம். இந்தப் பளுவினை ஏற்றியது மத்திய அரசு. இத் தன்மையையும் மத்திய அரசு செய்ததினால் ஆலைத் தொழிலில் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலைகள் மூடப்படுவதற்கு நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல என்று ஆயிரத்தெட்டு முறை சொல்லியும்கூட எதிர்த்தரப்பில் உள்வாங்கி அதை ஏற்க மனம் படைத்தவர்களாக இல்லை. இருந்தாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கித் தொழிலாளர்களை வாழ வைக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கோடு, நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆலைகளைத் திறந்தாகவேண்டுமென்பதற்காக இன்றையதினம் வரையில் தன் முழு அதிகாரத்தையும், தன் முழுத் திறமையையும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பத்து ஆலைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி அதைத் திறப்பதற்காக என்ன முயற்சிகளைச் செய்தார்கள் என்ன நடவடிக்கைகளை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்போது சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் காரண்டி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் இந்த அரசு 1½ கோடி ரூபாய்க்கு காரண்டி கொடுத்திருக்கிறது. விற்பனை வரி விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. ரிபேட் முறையை வைத்திருக்கிறது. இந்த அரசுப் பல முறைகளில் அந்தத் தொழிலாளர்களை வாழ வைப்பதற்காக அந்தப் பிரச்சினையை அணுகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் நியாயம் இல்லை. ஆதாமற்றவை என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கங்களை அளிக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி பேசுவதாயிருந்தாலும் இறுதியில் சுற்றி வளைத்து விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்கவேண்டும் என்பதை அவர்கள் தாரக மந்திரமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தரமான விலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் தமிழக அரசு மாறுபட்ட கருத்தைக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதிக விலை கொடுப்பதால்மட்டும் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடமுடியாது. உரிய காலத்தில் உரங்கள் கொடுக்கவேண்டும். உரிய காலத்தில் தண்ணீர் கொடுக்கப்படவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் தமிழக அரசு மிகச்சிறப்பான முறையில் இன்றையதினம் அளித்து வருகிறது. விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்பதில் அக்கறை காட்டும் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசு உரத்தின் மேலுள்ள விலையை எந்தளவிற்கு உயர்த்தி யிருக்கிறது என்பதை இந்த மனத் துறையில் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் எடுத்துச் சொன்னதில்லை. மத்திய அரசை, உரத்தின் விலையை உயர்த்தாதே என்று எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது கேட்டிருக்கிறார்களா? இந்த அரசு பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால், 1-4-1967-க்கு முன்னால் அம்மோனியம் சல்பேட்டின் விலை 366 ரூபாயாக இருந்தது. இன்றைய தினம் அதன் விலை ரூ. 458. அம்மோனியம் நைட்ரேட்டின் விலை அன்று 455 ரூபாயாக இருந்தது, இன்று 515 ரூபாயாக இருக்கிறது. யூரியாவிற்கு, முன்னால் ரூ. 610 ஆக இருந்தது, இன்று 780 ரூபாயாக இருக்கிறது.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

இந்த அளவிற்கு உரங்களின் விலையை மத்திய அரசு ஏற்றியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்காமல் விவசாயிகளுக்காக இந்த மன்றத்தில் நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்.

திரு. மி. ஜி. கருத்திருமன் : மன்னிக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் விலையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்றால் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் தான். வேறு மாநிலங்கள் நெல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா : மத்திய அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதைவிடக் குறைவாகத் தான் இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு பக்கபலமாக இருக்கிறது என்பதை விவசாயிகள் உணர்ந்துதான் அவர்கள் இந்த அரசுடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்ததைவிட இப்போது கொள்முதலுக்கு அதிகமான நெல்லைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அரசுக்கு அளித்திருக்கும் ஒரு வெற்றிச் சின்னம்.

இப்போது பொதுவாக காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஆழ்வார்களைப் போலவும், அடியார்களைப்போலவும், நாயன்மார்களைப் போலவும் கடவுளுக்காகப் பரிந்து பேச முன்வந்து விட்டார்கள். அதற்கான விளக்கங்களை நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சரி, இந்த அரசும் சரி, எந்த மதத்தினரின் உணர்ச்சியையும் புன்படுத்த விரும்பவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் உணர்ச்சிகளை மதிக்கவும் விரும்புகிறது. அப்படி மதிக்கிற அடிப்படையில் தான் கும்பபோணம் மகாமகத்திற்காக ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவில் தனி ரோடு போடப்பட்டது. நம் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் கும்பகோணத்தில் பத்து நாட்கள் தங்கியிருந்து 15 லட்சம் பக்தர்களுக்கு நல்ல வசதிகளை இந்த அரசு செய்து கொடுத்தது. நபிநாயகத்தின் பிறந்த தின விழாவிற்கு இந்த அரசு விருமுறை அளித்திருக்கிறது. கோவில் கோபுரங்களின் புனரமைப்பிற்கு இந்த அரசு எதிராக இருந்ததில்லை. ஆனால் உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிப்பது வேறு, உணர்ச்சிகளை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது வேறு. இந்த அரசு எந்த மதத்தையும் தனக்குச் சாதகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதன் அடையாளம்தான் அந்த ஆணையின் நோக்கம். அப்படிக் குற்றஞ்சாட்டுகிற நண்பர்கள் நாத்திகம் என்ற ஒரு பத்திரிகையை நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகைக்குப் பெருமதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள்கூட நிதி திரட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். நாத்திகப் பத்திரிகை நடத்துகிறவர்கள் ஆத்திகப் பூசாரிகளைப்போல் பேசுவது எந்த அடிப்படையில் நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. (ஆரவாரம்).

இன்னும் சொல்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நிர்வாகத்தில் தலையிருக்கிறார்கள் என்று. வட்டச் செயலாளர்கள் வருகிறார்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் வருகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வந்தால் என்ன, அது பஞ்சமா பாதகமா? அவர்கள் வந்து பொதுப் பிரச்சனைகள்பற்றிப் பேசக் கூடாதா, சொல்லக்கூடாதா? காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து தங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னால் அதிகாரிகள் அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்கி வைத்திருந்தார்கள். அவர்களைத் தரக்குறைவாக மதித்தார்கள். அப்படி மதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்த அதிகாரிகளிடம் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் பகை மூட்டி வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் எந்த அதிகாரிகள் அப்படி ஒதுக்கினார்களோ, அல்லது எந்த அதிகாரிகள் அப்படி வெறுத்தார்களோ அவர்கள் இன்று நம்மிடம் கனியோடு பேசுவது கண்டு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. நேற்று புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களைப் பார்த்து இன்று புன்முறுவல் பூக்கிறார்களே என்று அவர்களுக்கு ஆத்திரமாக வருகிறது, அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. எனவேதான் நாங்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சரவையில்

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. ஆலடி அருணா]

இப்போது இடம் பெற்றிருக்கிற தலைவர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த போது எண்ணற்ற குற்றச்சாட்டுகளை அப்போதிருந்த அரசின்மீது சாட்டியிருக்கிறார்கள், எண்ணற்ற ஆதாரங்களோடு. அவற்றையெல்லாம் மீண்டும் புரட்டி அவர்களைத் தலை குனிய வைக்க நான் ஆசைப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக இன்று அவர்கள் கட்சியின் தளபதியாக இருப்பவர் பத்துப் பதினைந்து தினங்களுக்கு முன்னால் அவரது பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைமட்டும் காங்கிரஸ் நண்பர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்று தமிழ்நாட்டில் பத்துப் பதினைந்து பேர்கள் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற பெயரால் காங்கிரஸின் முட்டியை உடைக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் சிலர் மத்திய சபையில் பதவி வகித்தவர்கள். ஊழல்களுக்கு இவர்கள்தான் அஸ்திவாரம். சம்பந்திக்குப் பதவி, சட்டகருக்கு உதவி, ஜாதிக்காரர்களுக்குச் சலுகை, தன் குடும்பத்தாருக்குப் செல்வாக்கு என்று தேடிக்கொண்டவர்கள் என்று இப்படிச் குற்றஞ்சாட்டுவது நான் அல்ல. இப்படிச் சொல்வது உங்கள் கட்சி தளபதிதான். இதை எதிர்த்து எந்த காங்கிரஸ்காரராவது துணிந்து பேசியிருக்கிறார்? ஆனால் கும்ப அரசு மிகவும் நேர்மையுடன் நடக்கிறது. இந்த அரசு ஜனநாயக முறைகளைக் கடைப்பிடித்து, நேர்மையைக் கடைப்பிடித்து, மக்கள் குரலை மதித்து நடந்து வருகிறது. எதிர்காலத்திலும் அப்படி நடக்க இருக்கிறது. எனவே, இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தது மனச்சாட்சிக்கு ஏற்றதாக இருக்காது * * * என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : * * * என்று கூறலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * என்ற வாதத்தையை நீக்கிவிடவேண்டும்.

திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன் : அதை எழுந்து சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * என்ற வாதத்தையை திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வது நல்லது.

திரு. ஆலடி அருணா : திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடவேண்டும்.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Some time ago I announced that I will make an announcement about this 'Vinayaka Chathurthi'. I will make that announcement now. A holiday for 'Vinayaka Chathurthi' is declared for this year also on a representation made by the Tamilnad Secretariat Association. This day will be a holiday for all Government offices in the State and not for industrial establishments and factories under Government control.

*திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவரவர்களே, இன்று நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் பேரில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்தக்கட்சியில் 15 ஆண்டுகளாக நானும் ஒரு ஊழியனாகியிருந்து அதில் நம்பிக்கையிழந்துதான் இன்று நான் இந்த வரிசையில் உட்காரக் கூடிய பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறேன். நம்பிக்கையை ஏன் இழந்தது

**பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

என்றால், அந்தக் கட்சியின் கொள்கைகள் சரியானதாக இருக்கலாம், ஆனால் அதை நடத்திச் செல்லக்கூடிய தலைவர்களின் போக்குச் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால்தான் அதற்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நேற்று அசோகமேத்தா அவர்கள் ராஜினாமா செய்தது உறுதி செய்கிறது. எனவே, என்ன காரணத்தினால் நாம் நம்பிக்கை இழந்தோம் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதெல்லாம் மத்திய சர்க்காரை அனுசரித்துச் செய்யக்கூடிய திட்டங்கள். மத்திய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், அதைவிட்டு, ஒன்றரை வருஷ காலத்தில், இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிற்பாடு என்னென்ன நல்ல காரியங்கள் செய்தது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்படி அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், தொழிற்கல்வி, ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஆகியவற்றில் எல்லாம் தேர்தல் நடந்தது, அதாவது செலக்ஷன் நடந்தது. அதில் மதிப்பிற்குரிய திரு. மாதவன் அவர்களின் சகோதரிக்குக்கூட இடம் கிடைக்கவில்லை, இதிலிருந்து எவ்வளவு ஒழுங்காக, எவ்வளவு நேர்மையாக நீதி முறைப்படி இன்று அந்த செலக்ஷன் நடந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அதில் ஒரு குறைபாடும் இல்லை. நம்முடைய காலத்தில் பல குறைகள் இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் இப்பொழுது கல்வி இலாக்காவின் செலக்ஷனைப்பற்றி எல்லோரும் பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள்.

மொழிக்கொள்கையைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டாலும், இன்று திட்டமாக இரு மொழிக்கொள்கை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பொறுப்பில் இருந்தபொழுது மொழிக்கொள்கைபற்றி அலசிப் பார்த்தால் திட்டமான கொள்கையில்லாமல் இருந்தது. அதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பொதுப்பணித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இன்றைய தினம் திட்டங்களைச் சீர்தூக்கி முடிவு செய்கிறார்கள். மஞ்சளார் திட்டம் கொண்டு வந்தோம். அன்று இதே சட்டசபையில் பம்பையார் திட்டம் ஒதுக்கப்பட்டு பரம்பிக்குளம் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அப்பொழுது சட்டசபையிலிருந்து மதிப்பிற்குரிய இராமநாததட்பரம் சமஸ்தான சேதுபதி அவர்கள் சொன்னபோது அவ்வாறு உருவாக்கத் தயாரில்லை என்று சொல்லி புறக்கணிக்கப்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அதைத் தங்கள் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். அவர்கள் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுபோகக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இருக்கும் நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து எந்த இடத்திலே கஷ்டம் இருக்கிறது, எந்த இடத்திலே உள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்து முடிவு ஏற்பட்டிருந்தால் இத்தகைய வீழ்ச்சிக்கு நாம் வந்திருக்க மாட்டோம். இப்பொழுது பொதுப்பணித் துறையில் சீர்தூக்கிப் பார்த்து 10 திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இன்றுவரை ஒருவரும் குறை சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக பஸ்களை எடுத்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது தேசிய மயமாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கொள்கைகளை நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கலாம், ஆனால் அதை நீங்கள் அமல் நடத்தவில்லை. அமல் நடத்துவதுதான் முக்கியமாக இருக்க வேண்டும். அப்படி அமல் நடத்தினால்தான் சாதாரண மக்கள் போக்குவரத்தில் குறைந்த கட்டணத்தில் சென்றுவர வாய்ப்பாக இருக்கும். எனவே, இப்பொழுதிருப்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத்தைப் பாருங்கள். கருத்தரங்குகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். கருத்தரங்குகள் வந்தால் மக்களின் கஷ்டங்கள் நேரிடையாகத் தெரியும் என்ற எண்ணம் வந்து

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

விட்டது. இப்படி அதிகாரிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு, அவர்களை ஞாபகப் படுத்துவதற்கு அந்தக் கருத்தரங்குகள் வைக்கப்படுகின்றன. விவசாய இலாகாவிலே உள்ள காலநடை நிர்வாகம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒழுங்கீனங்களைத் திருத்திச் செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்று இப்பொழுது திருத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, தொழிலாளர் கூட்டுறவு அதற்காக ஒரு தனிக் கமிட்டி போட்டு இன்று செயல்படுத்த கூட்டுறவு அமைச்சரவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட நான் பெருமையாகச் சொல்வேன், நம்முடைய காலத்தில், காங்கிரஸ்காரர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஊழல்களை, கூட்டுறவு ஊழல்களை இந்த ஆட்சி வெளிப்படுத்தியவுடன் பல கூட்டுறவுத் தலைவர்கள் துர்மரணம்கூட அடைந்திருப்பதைக் கேட்கும்போது வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஊழல் மலிந்து விட்டதை அப்பொழுதிருந்த சர்க்கார் கவனித்திருந்தால் மக்களுக்குப் பிரயோசனப்பட்டு இருக்கலாம். இந்தச் சர்க்கார் வந்த பிறகு அந்த ஊழல்களுக்குச் சரியான நடவடிக்கை எடுத்தவுடன் 6, 7 தலைவர்கள் துர்மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கடைய நல்லூர் என்ற ஊரில் 13 சொஸைட்டிகளில் 18 இலட்சம் ரூபாய் கையாடல் செய்ததற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பலமுனைகளில் அவர்களுக்கு நெருக்கடி வந்தும், நீதி, நேர்மை நிலைக்க வேண்டுமென்று எண்ணி இந்த அரசு வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. இதை நம்பி நாம் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அரிசன இலாகாவில் மனை விநியோகத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அந்தப் பணம் செயல்பட முடியவில்லை. நஞ்சையில் இன்று மனைகள் எடுத்துக்கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு திட்டம் செய்தவுடன் அந்தப் பணத்தை சரண்டர் செய்யவில்லை. அந்த அமைச்சரவர்கள் அரிசன மக்களுக்குக் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டு, பல கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இது நேர்மையான, ஒழுங்கான நிர்வாகம் என்பதை இதிவிருந்து கவனப்படுத்தக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பரிபாலனத்தில், வேண்டாத கட்சிப் பூசலை உண்டாக்கக்கூடிய ஏரியாக் கமிட்டிகளை நீக்கிவிட வேண்டுமென்றுகூட மசோதா வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைச் செவ்வனே செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, ஒழுக்கத்திற்கு ஒரு உதாரணம் மதுவிலக்கு. காந்தியின் கொள்கைகளை முழு அளவில் இன்று அமல் நடத்தவேண்டுமென்று துடிக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்காருடைய சட்டம் இதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அந்தச் சட்டப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி, சென்ட்ரல் ஆக்டை ஸ்டேட் ஆக்டாகச் செய்து விட்டால் நன்றாக, ஒழுங்காக மதுவிலக்கை அமல் நடத்த முடியும். இதைச் செய்ய நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்தால் நாட்டில் ஒழுங்கு ஏற்பட வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

பஞ்சாயத்து ஆட்சியினுல்தான் கிராமப்பகுதிகள் நன்றாக இருக்க முடியும். அதற்கு ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மென்ட் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் வருந்தக்கூடிய நிலைமையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இன்று ஊழல் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. அதை நீக்கவேண்டுமென்று ஒரு கமிட்டி பேட்டர்கள். தைரியத்துடன் அதை அமல் நடத்துங்கள். நீங்கள் அதிகாரிகளினுடைய எண்ணத்தை ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு, மக்களுடைய எண்ணத்தைத் தெரிந்து செயல்படுத்தினால் சாதாரண மக்கள், கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நன்மை அடைவார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1968 ஆகஸ்டு 24]

ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நீங்கள் பல பகுதிகளுக்கு வருகின்றீர்கள். அப்பொழுது தனிப்பட்டவர்களுடைய பங்களாவில் இருக்க வேண்டாம், சாதாரண மக்கள் தொடர்பு கொண்டவதற்குக்கூட அச்சப்படுகிறார்கள்.

1½ வருஷத்தில் நீங்கள் செய்ததை நான் சொன்னேன். இன்னும் சொல்ல வேண்டியது நிறைய இருக்கிறது. சரிவரச் செயல்படுவதற்கு எதிரில் உள்ளவர்கள் ஊக்கம் கொடுங்கள். 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை நீங்கள் கொண்டுவந்தால், அதை விவாதிப்பதால் நல்லதுதான் ஏற்படுகிறது. என்னென்ன நல்ல காரியங்களை அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால், நீங்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தாமல் வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டால் நல்லது என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். நான்தான் கடைசிப் பேச்சாளன் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கடைசிப் பேச்சாளன் அல்ல. 2-00 மணிக்குள்ளே இன்னும் 4 பேர்கள் பேசவேண்டும். 10 நிமிஷங்கள் தான் வரும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : எங்கள் கட்சித் தலைவர் இந்த அவைமுன் வைத்திருக்கின்ற, நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்குகின்ற மந்திரி சபைமீது, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஒட்டி எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னதாக உரையாற்றிய நண்பர் திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் 2 ஆண்டுக்கு முன்னாலே இதே மாதிரி காங்கிரஸ் அரசுமீது நம்பிக்கைப் பல்லாத் தீர்மானம் இந்த அவையில் வந்தபொழுது, அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து அன்றிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரித்து, ஒரு சொற்பொழிவாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் சொற்பொழிவையும் இன்று அன்றாட ஆற்றிய சொற்பொழிவையும் எடுத்துப் பார்த்தால் எந்தச் சொற்பொழிவில் அதிக கருத்துக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன என்று தெரியும். ஆகவே, இன்றிருந்த அரசுமீது சுமத்துகின்ற பழிகள் உண்மையிலே குற்றச்சாட்டுகள் என்பதனை அறிவதற்கு ஆதாரமாக அது இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்று இந்த அவையின்முன் இருக்கிற பிரச்சினை, காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டுவந்திருக்கிற 11 அம்சங்கள் அடங்கிய குற்றச்சாட்டு. இதற்கு முன்னதாகப் பேசிய ஆளும் கட்சி நண்பர்களானாலும்சரி, ஒருவேளை அவர்களோடு தோழமை கொண்டிருக்கிற நண்பர்களானாலும்சரி, அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் கூறி இருப்பதை, உண்மை அல்ல, உண்மைக்கு விரோதமானவை என்று கூறினதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ மத்திய அரசு, தேரள அரசு, அந்த அரசு, என்று கூறிக்கொண்டு போனார்களே தவிர, அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பரிசீலனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இங்கு இருக்கிற குற்றச் சாட்டுக்கள் 11. தலைவர் கூறியதுபோல் எனக்கு சமயம் இல்லை, ஆகவே, ஒன்றை மாத்திரம் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்கள், விவசாயிகளானாலும் சரி, மாணவர்களானாலும் சரி, தொழிலாளர்களானாலும் சரி, யாவரும் இந்த அரசுமீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை இமந்து விட்டார்கள் என்பதுதான் எங்கள் குற்றச்சாட்டு. இதிலே ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொள்கிறேன். கடந்த மார்ச்

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மாதம் பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நடந்த கலவரங்களைப் பற்றி நாம் அறிவோம். அன்று பஸ் தொழிலாளர்கள் நமது பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்களை இந்தக் கோட்டையில் சந்தித்து, அவர்கள் கோரிக்கைகளை அன்றிரும் கூறியபோது அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய வாக்கியத்தை நாம் அறிவோம். அவர்கள் கூறினார்கள், “தோழர்களே, உங்கள்மீது நான் கண்ணீர் புகையைத்தானே . . .

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். அவர் பேசுகிற பிரச்சினை தற்பொழுது நீதி விசாரணையில் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது அதைப்பற்றிப் பேசுவது “சப் ஜூடிஸ்” இல்லையா?

THIRU J. JAMES : I am not going into the merits of the case. I am only referring to the Hon. Minister's statement on that occasion. So it will not be sub-judice. அப்பொழுது நமது மதிப்பிற்குரிய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். “தோழர்களே, உங்கள் மீது கண்ணீர் புகைதானே வீசப்பட்டது; ஆனால் மாணவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்தேனே” என்று . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மிகத் தவறான கருத்தை, உண்மைக்கு மாறான, அன்றாட கற்பனையிலிருந்து கருத்தை நண்பர் அவர்கள் பேசினார்கள். உங்களமீது கண்ணீர் புகை மாத்திரம் தான் நடந்தது அவர்களமீது தடியடி பிரயோகம் செய்தேனே” என்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னது முழுத்தவறு. வடிகட்டிய உண்மைக்கு மாறான செய்தி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை அவைமுன் கூறினால் அவை தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் கூறியது தவறு என்று அமைச்சர் கூறினது . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் தொழிலாளர்களிடத்திலே பேசும்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏக்களும் இருந்தார்கள். மேலவை உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜ் போன்றவர்களும் அங்கு அருகிலே இருந்தார்கள். வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கு அருகிலே இருந்தார்கள். “எங்கள் மீது கண்ணீர் புகை விட்டார்கள்” என்று தொழிலாளர்கள் ஆத்திரத்தோடு கேட்டபோது, “அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி எங்கெங்கே நடைபெற்றதோ அங்கல்லாம் போலீஸார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்; மாணவர்கள் மீது தடியடி நடத்தினார்கள்” என்று செய்தி அளவிலே சொன்னேனே தவிர, “உங்கள் மீது கண்ணீர் புகைதான்; மாணவர்கள்மீது தடியடி” என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகின்ற பிரச்சாரத்திற்கு நண்பர் அவர்கள் வலிவேற்ற முயலுவாரேயானால் அதிலே தோல்வியுறுவார் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆதரிக்கிறேன், இந்த சட்டமன்றத்தில் அந்த கருத்தைத்தான் நான் கூறினேன். ஆகவே, இந்த நிலையில் அந்த மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள் இந்த அமைச்சரவையை ஆதரிப்பார்களா? அதை நம்புவார்களா? இந்த மாநிலத்திலுள்ள மாணவர்கள் இந்த மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கவில்லை என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். இன்று ஆங்காங்கே கல்லூரிகளில் யூனியன் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு வருகின்றதையும்,

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

அதற்கு மாறாக காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்கள் வெற்றி பெற்றதையும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக கூறிக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்ததாக தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 2 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டன.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டார்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு நேரம் கொடுக்கப்படும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்ததாக, எனக்கு முன்னதாக சொற் பொழிவாற்றிய நமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் “இன்று மத்திய ஆட்சியில் உள்ள நிறுவனங்களில் எல்லாம் 19-ஆம் தேதி 25 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறார்கள். நமது ஆட்சியில் தொழிலாளர்கள் அமைதியாக இருக்கிறார்கள் ; தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு எவ்வளவு நன்மைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறது ” என்ற கருத்தோடு பேசினார்கள். இந்த அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையை ஆமோதிக்கின்றார்கள் என்ற அளவில் தான் அன்றாடம் உரையாற்றினார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று 27 மில்கன் நமது மாநிலத்தில் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலைகளானாலும் சரி, மற்ற நிறுவனங்களானாலும் சரி இவைகளை யெல்லாம் சேர்த்து இன்று மொத்தம் 1,25,000 தொழிலாளர்கள் இன்று வேலை வாய்ப்பு இழந்து தெருவிலே திரிகின்றதை இந்த அரசு கவனிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு எதுவும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம்.

பொதுவாக, இந்த அரசு கழிந்த 18 மாதங்களில் தொழிலாளர்களுக்காக யாதொரு நன்மையும் செய்யவில்லை என்று நான் தைரியமாகக் குறை கூற விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டும் அல்ல ; இந்த அரசின் தொழிலாளர் கொள்கை என்ன என்று சொன்னால், எங்கள் பகுதியில் ஒரு மீன் இனம் இருக்கிறது. அதன் வால் மீனைப் போலவும், தலை பாம்பைப் போலவும் இருக்கும். “விலாங்கு” அதன் பெயர். அந்த மீன் என்ன செய்யும் என்று சொன்னால் குளத் திலோ, ஆற்றிலோ, பாம்பைக் கண்டால் தலையையும், மீனைக் கண்டால் வாலையும் சமயத்திற்கேற்றபோல் காட்டி, அவை களிமயிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும். அது போல் இந்த அரசு முதலாளிகளைக் கண்டால் முதலாளிகள் அரசு என்றும், தொழிலாளிகளைக் கண்டால் தொழிலாளி அரசு என்றும் கூறி தப்பித்துக்கொள்ள முயலுகிறது. ஆனால் இரு சாராரின் நம்பிக்கையையும் இழந்து விடுகிறது. ஆகவே தான் இந்த மாநிலத்தில் “இண்டஸ்ட்ரியல் அன்ரெஸ்ட்”, தொழிலாளர் பாச்சின்கள் கூடிக்கொண்டே வருகிறது. எனது நண்பர் கூறினார், ஏதோ மத்திய அரசினரைக் காட்டி, அங்கு தொழிலாளர்கள் ஸ்டரைக் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். இந்த அரசு 18 மாத காலமாக தொழிலாளர்களுக்கு எதைச் செய்திருக்கிறது. நான் கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம் நடந்தபொழுதும், பட்ஜெட் விவாதத்தின் பொழுதும் கூறினேன். எங்கள் பகுதியிலே உள்ள ரப்பர் பிளாண்டேஷனை அரசாங்கமே நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே ஏகதேசம் 2,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். அவர்கள் இன்னும் நிரந்தரமாக கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு சட்டப்படி வழங்கவேண்டிய நன்மைகள் ஒன்றும் வழங்கப்படவில்லை. மத்திய சர்க்காருடைய சிபாரிசின்படி சம்பளம் கூட

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கொடுக்கப்படவில்லை. எத்தனையோ பிரயாசைகளுக்குப் பிறகு கடைசிபாக 18—3—1968-ல் இந்த அரசு ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். அந்த ஆணையின்படி இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தும், தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் ஒரு காசு கூட கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த ஆர்டர் அப்படியே டெட்ஸெட்டராக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் 2—9—1968-லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த பகுதியிலிருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கமும் ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறது. நோட்டீஸ் கொடுத்ததுமட்டுமல்ல. கம்யூனிஸ்டு தொழிற்சங்கம் 16—8—1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை இவ்வாறு இருக்க, இந்த நோட்டீஸ் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர்கள் இந்த அரசின் மீது எவ்வளவோ குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறி வருகிறார்கள். அவர்கள் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று கூறுகிறார்கள். வெளியிலே கம்யூனிஸ்டு தொழிலாளர்கள் இந்த அரசுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள், உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே அரசுக்கு ஆதரவு தரும் முறையில் பேசுகிறார்கள். உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவதில் பிரயோசனமில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசை வைத்து கட்சியை வளர்க்கின்ற ஒரு அரசாக இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, எங்களுடைய மாவட்டத்தில் 9 பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் ஒரே அடியாக ஒரே நாஸில் அந்த ஜில்லாவைவிட்டு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் சட்டசபையில் இதைப்பற்றிக் கேட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆர்டர் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னாலே என்ன நடந்தது என்று சொன்னால், எங்கள் பகுதியிலுள்ள கழகத் தொழிலாளர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களிடமிருந்து வாக்குறுதி கேட்டார்கள். “நாங்கள் இனிமேல் காங்கிரஸுக்காக வேலை செய்யமாட்டோம். கழகத்திற்காக வேலை செய்வோம்” என்ற வாக்குறுதியை அவர்களிடம் பெற்று, திரும்பவும் நான்கு பேர்கள் அங்கேயே மாற்றப்பட்டுவிட்டார்கள்.

இன்னொன்று, எங்கள் பகுதியிலே உணவு தானியம் விநியோக கார்டு ஷிஸ்ட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு கூட கழகத் தொழிலாளர்கள் சென்று அதிகாரிகளை மிரட்டி, அந்த டெப்போக்களை கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மாற்றிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி கழகத் தொழிலாளர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் கூறுகின்றேன், அவசியம் இல்லாத முறையிலே அரசாங்க அலுவல்களில் கட்சியினர் தலையிட்டு கட்சியை வளர்ப்பதற்கான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்களை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக கட்சியை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகவே தான் நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். உணவு விநியோகம் செய்வதிலே எங்கே 1,000 கிராம் என்பதை 800 கிராம் என்ற அளவிலே குறைத்துக்கொடுக்கிறார்கள். எங்கே, எப்பொழுது, யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று மூன்று கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். வினாவிடை சமயத்தில் நான் அதற்குப் பதில் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தேன். ஆனால் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக கம்யூனிஸ்டு கட்சி பப்ளிஷ் செய்த ஒரு இதழைக்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

கொடுக்கிறேன், அதில் முழு விவரமும் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சி இந்த நிலையைக் கண்டித்து இந்த அரசுக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தி, உண்ணாவிரதம் இருந்து, இந்த அரசுக் கத்திற்கு மக்களுடைய நிலையை விளக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த பிரசாரத்தை உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக அளிக்கிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் இல்லாத காரணத்தினால் இதை அவரிடம் கூறிக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லை.

ஆகவே, இந்த காரணத்தினால்தான் அனைத்து மக்களும், தொழிலாளர்களும், மாணவர்களும், விவசாயிகளும், அத்தனை பேர்களும் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்தின் நேரத்தை இன்னொரு ½ மணி நேரம் எடுத்துக்கொண்டு, திரு அக்னிராஜ் அவர்களைப் பேசமாறு அழைக்கிறேன்.

* **திரு. எஸ். அக்னிராஜ் :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லி 11 குற்றச் சாட்டுக்களைக் கூறி, அன்றாடம் நடக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைக் கையிலே ஒரு பூதக் கண்ணாடியை வைத்துக்கொண்டு பார்த்து, பெரிய அளவிலே அவைகளுக்கு ஒரு தோற்றம் அளித்து, அவைகளைப் பிரமாதிமாக்கி அந்த அடிப்படையிலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த 11 அம்சங்களிலே முதல்படியாக எடுத்துக் கொண்டிருப்பது சட்டம், அமைதி இல்லை என்பது. சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இல்லை என்று சொல்லி, அதன் மூலம் ஒரு கொந்தளிப்பையும், குழப்பத்தையும் உண்டு பண்ணி, தமிழ் நாடு பூராவிலும் ஒரு ஒழுங்கான, முறையான பிரசாரத்தை உண்டு பண்ணி, அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முடிவை தென்காசித் தேர்தலில் அனுபவித்து இருந்தும், சட்டமன்றத்தில் அந்தப் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் ஒரு குழப்பத்தை உண்டு பண்ணி, அந்தக் குழப்பத்தினால் சட்டம், அமைதி கெட்டு விட்டது என்று பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் பிரசாரத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று முறைமுகக் கணக்குப் போட்டு, அந்தக் கணக்கின்படி இந்த நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு பொருளை ஒருவன் திருடிக்கொண்டு ஒரம் பொழுது, மற்றவன் அவனைத் துரத்திச் செல்லுகின்ற நேரத்தில் தெருவிலே போகின்ற ஒருவனுடைய முகத்தைக்காட்டி, அதோ, திருடன் ஓடுகிறான் என்று சொல்லி வேறு ஒருவனுடைய உருவத்தைக்காட்டிவிட்டு, உண்மைத் திருடன் ஒருவரைப்போல, இவர்களே சட்டம், ஒழுங்கு இவைகளைப் கெடுக்கின்ற முக்கியமான இடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவிட்டு, சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இல்லை, அமைதியைக் காக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் ஆட்சி செய்கின்ற தி.மு.க. நண்பர்களைப் பார்த்து, அமைச்சர்களைப் பார்த்து சட்டிக்காட்டிவிட்டு ஓடுகிறார்கள். சட்டம் அமைதி, ஒழுங்கு கெட்டுப்போய் விட்டது என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், தொழிலாளர்கள் அதிகமாகப் போராடுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. தொழில் அதிபர்களுக்கு நல்லபடியான பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் 20 வருஷ கால கங்கிரஸ் ஆட்சியில் அடக்கி, ஒடுக்கப்பட்டு அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளெல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சில தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமே ஐ. என்.டி. யு. லி., என்ற தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும்மட்டும் நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்ற முறையிலே ஏற்பாடு

1968 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. எஸ். அக்னிராஜு]

செய்து, அதனாலே ஒடுக்கப்பட்ட மற்ற தொழிலாளர்கள் இன்று நமது அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது இது தொழிலாளர்களுடைய அரசாங்கம், பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் அரசாங்கம், நம்முடைய உரிமைகளை இவர்களிடம் கேட்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள், போராடுகிறார்கள்.

தொழில் தகராறு வேறு, தொழில் அமைதி வேறு. தொழில் தகராறு அதிகமாக வந்திருக்கிறது. ஆனால் தொழில் அமைதி குலைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், குலைக்கப்படவில்லை. கடந்த மார்ச்சு மாதத்தில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுத்தார்கள். 1966, 1967-ம் ஆண்டுகளில் எத்தனை வேலை நிறுத்தங்கள், எத்தனை போராட்டங்கள், எத்தனை வேலையிழப்பு நாட்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறபொழுது, பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த அளவிலே 1966-ல் 104 வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1967-ல் 167 வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1966-ஐக் காட்டிலும் 1967-ல் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையிலே அதிகம் என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டில் 1966-ஐக் காட்டிலும் 1967-ல் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிகமாக வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு நாட்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை. பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த அளவிலே 1966-ல் 5,67,737 வேலை நாட்கள் இருந்திருக்கின்றன. 1967-ல் வேலை நாட்கள் 3,50,007 என்ற அளவில் குறைவாகத் தான் இருக்கிறதே தவிர, அதிகமாக இல்லை. தொழில் தகராறு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் தொழில் அமைதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தான் இந்தப் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. நேற்று கூட மெயில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்திய உப கண்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டி "மேன் டேஸ் லாஸ்டு" பற்றி 1966, 1967-ம் ஆண்டுகளைப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கும் பொழுது இந்தியாவில் மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் 9,28,000 நாட்கள் 1966-ல் இருந்தன என்றும், 1967-ல் 14,36,000 நாட்களாக வேலை நாட்கள் அதிகரித்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் பத்திரிக்கையில் படித்தேன். இது மத்திய சர்க்கார், காங்கிரஸ் சர்க்கார், அவர்களுடைய ஆட்சியில் தான், மத்திய சர்க்கார் எந்தெந்த நிறுவனங்களை நடத்துகிறார்களோ அங்கேயெல்லாம் தொழில் அமைதி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், எந்த விதமான தொழில் அமைதிக்குக் குந்தகம் விளையும் காரியமும் ஏற்பட வில்லை.

பஞ்சாலையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அவைகளின் முழு நிர்வாகப் பொறுப்பும் மத்திய சர்க்காருக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்ட் அண்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட், 1951, பிரகாரம், அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பஞ்சாலைத் தொழில் ஒரு ஷெட்யூல்ட் இண்டஸ்ட்ரி என்று கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசுக்கு பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடிய அளவில் எந்த விதமான பொறுப்பும் கிடையாது. அவர்களுக்கும் இந்த ஆலைகளுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. மத்திய சர்க்காருடைய 1951-வது ஆக்ட் படி அவைகள் மத்திய சர்க்காரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருக்கின்றன. செக்ஷன் 50 பிரகாரம், ஒரு பஞ்சாலை மூடப்பட்டால், உடனேயே, என்ன நடந்திருக்கிறது, என்ன செய்யவேண்டும் என்கிற விவரம் அறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். செக்ஷன் 15 பிரகாரம் அங்கே ஒரு கமிட்டியை அமைக்க அவர்களுக்குத்தான் உரிமை இருக்கிறது. செக்ஷன் 18-ஏ

[திரு. எஸ். அக்னிராஜா]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

பிரகாரம் மூடப்பட்ட பஞ்சாலையைத் திறக்க உரிமை இருக்கிறதும் அவர்களுக்குத்தான். மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, மாநில சர்க்காரைக் குறைச் சொல்வது எவ்வளவு பொறுத்தமற்றது என்பதைக்காங்கிரஸ் நண்பர்கள் உணரவேண்டும். பஞ்சாலையின் சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரே தலையிட்டு தீர்க்கவேண்டும். தமிழக அரசை நடத்தும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காகக் காட்டிய பொறுப்பை உணர்ந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமே யல்லாது, குறை சொல்லக்கூடாது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த எந்த நேரத்தில் இடம் கிடைத்ததோ அப்பொழுதெல்லாம் எப்பொழுதெல்லாம் வசதி கிடைத்ததோ அப்பொழுதெல்லாம், இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாலை அதிபர்கள். ஆரம்பிக்கும் போது எத்தனை கோடிபோட்டார்கள்? இப்பொழுது எத்தனை வைத்திருக்கிறார்கள்? இடைக்காலத்தில், இந்த 10, 20 ஆண்டுகளில் எவ்வளவு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது? கிடைத்த லாபத்தை, மூலதனத்தை அதிகரிக்க அதே தொழிலில் போட்டு, பஞ்சாலையை நடத்தியிருக்கிறார்களா? இல்லை, அவர்களே, லாபத்தையெல்லாம் வேறு தொழில்களில் போட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அதே தொழிலில் போடவில்லை, கோவையில் உள்ள ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில், கிடைத்த லாபத்தை அதே தொழிலில் போட்டு அதை வளர்க்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன என்றால், வருஷம் ஆக ஆக தொழிலாளிகளுக்கு அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருதி, போனஸ் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருதி, பஞ்சாலையிலிருந்து வரக் கூடிய லாபத்தை வேறு தொழில்களில் போட்டிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு முதலாளிக்கும், ஊட்டியில், கொடைக்கானலில், குற்றாலத்தில் பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. கிடைத்த லாபத்தை அதே தொழிலில் மூலதனமாகப் போட்டிருந்தால், நிச்சயமாகத் தொழில் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். பஞ்சாலையில் உள்ள மெஷின்களெல்லாம் தேய்ந்து போய்விட்டிருக்கின்றன. அதிக மூலதனத்தைக் கொண்டு “மாடர்னைஸ்” செய்திருக்கலாம்.

ஒரு காலத்தில் கைத்தறித் துணிக்கு தேக்கம் இருந்தது. இப்பொழுது பெரிலின், பெரிகாட் துணிகள் வந்துவிட்டன. பஞ்சாலையில் நெருக்கடி வந்துவிட்டது. தேவையற்ற மெஷின்களை அகற்றிவிட்டு, அல்லது “மாடர்னைஸ்” செய்து, நவீன இயந்திரங்கள் மூலம், தயாரித்து மார்க்கெட்டில் நல்ல விலையைப் பெற முடியும். அதைச் செய்யக் கட்டுப்படுத்த நம்முடைய தமிழக அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. தொழில் அமைதி கெடவில்லை என்றாலும், வேலை இழக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக்கழக தமிழகஅரசு எந்தெந்தக் காரியங்களை எந்த எந்த நேரங்களில் செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகைகளில் செய்து கொண்டு வருகிறது. எங்கெல்லாம் தொழிலாளிகளுக்குக் குறைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் லேபர் அட்வைசரி க்ரூப் என்று புதுக் குழுக்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தில் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படும் போது, தொழிலாளிகளுக்காக அவர்களுடைய தலைவர் வாதாட லேபர் கோர்ட் உத்தரவு தந்திருக்கிறது. முன்னால் இருந்த அரசு தொழிலாளர் தலைவர் வாதாடக் கூடாது என்று ஒரு ஸ்டே போட்டார்கள். தமிழக அரசு இன்றைக்கு, அப்படி அவர்கள் வாதாடும் உரிமை சட்டத்தில் இருப்பது போலவே இருக்கவேண்டும் என்று அந்த ஸ்டேயை ரத்து செய்திருக்கிறது.

ஆகவே, எந்த எந்த இடங்களில் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றனவோ, அவற்றை மாற்றி அமைத்து தொழிலாளிகள் அரசு, பாட்டாளிகள் அரசு என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைக் கெடுக்க, இந்தத் தொழில் அமைதியைக் கெடுக்க, இந்த நல்ல சூழ்நிலையைக் கெடுக்க, இப்படி முறை கேடான வகையில், கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை சபை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டாம் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

*திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் நம்முடைய அமைச்சரவையின் மீது கொண்டு வந்திருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும், சர்க்காருக்குச் சில ஆலோசனைகளையும் கூறிக்கொள்ள இந்த வாய்ப்பினைக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து ஆரம்பிக்கிறேன். ஏற்கனவே பேசும்போது, காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் என்று நினைக்கிறேன் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இந்த அமைச்சரவை மீது இருக்கும்போது, ஏன் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதற்குக் காரணம், காங்கிரஸ் 20 வருஷ காலம் ஆட்சியிலிருந்த போது, அவர்கள் செய்த நலன்களையும், இப்பொழுது பொறுப்பேற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்தவரும் நலன்களையும் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்றே கருதுகிறேன்.

ஒரு நாட்டில் மக்களுக்கு வேண்டியது உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம், இந்த மூன்றையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேலை வாய்ப்பு இவைகள்தான். அந்த முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை, அண்ணா அவர்கள் தலைமையில், அமைத்து எல்லா நன்மைகளையும் செய்து வருகிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையில் வெகு விரைவாகத் தீர்வு கண்டு, மக்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில், 1966 நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில், உணவு நிலை மிக மோசமாக இருந்து, தாய்மார்களெல்லாம், ரேஷன் கடைகளில் வெளியிலே கடுமையான வெய்யிலிலே காத்து நின்று கொண்டிருந்து விட்டு, அரிசி கிடைக்காமல் வீடு முன்பும் நிலை இருந்தது. அந்த நிலைமை நம்முடைய இந்த அரசு பதவி ஏற்றுக்கொண்ட சிறிது நாட்களிலேயே போக்கி, நல்ல முறையில் தீர்த்துவைத்து, மக்களுக்கு உணவு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறினார்கள், நாங்கள் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி இருப்பு வைத்திருந்தோம் என்று. அப்படி ஒரு லட்சம் டன் வைத்திருந்தும் கூட மக்களுக்கு விநியோகிக்காமல் வைத்துக் கொண்டே இருந்திருக்கிறார்கள். மக்களைப் பட்டினி போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றித்தான் நேற்று பேசிய ஆசைத் தம்பி, அவர்களைக் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தி வைத்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்று கூறினார். அவர்களை நாம் தண்டிக்க வேண்டாம். அவர்கள் செய்த குற்றத்திற்கு மாநில மக்களே பெரிய தண்டனையை, அவர்களுக்கு 1967 பெப்ரவரியில் அளித்திருக்கிறார்கள். அதுவே அவர்களுக்குப் போதும், அநேக ஆண்டுகளுக்கு, என்று நினைக்கிறேன். இந்த உணவு விநியோகத்தில், நீலகிரியில் ஒரு நெல் விளைவிக்காத மாவட்டத்தில், நல்ல முறையில் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்து உதவியதற்கு நீலகிரி மக்கள் என்றைக்கும் நன்றி உடையவர்களாக இருப்பார்கள். அதே நேரத்திலே, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற திட்டத்தை குடும்பக்காரர் இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் கொண்டுவரத் திட்டம் இட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலும், கோவையிலும் இப்பொழுது அமல் நடத்திவருகிறார்கள். நேற்று உணவு அமைச்சர் கூறியதில் இருந்து, ஒரு படி அரிசி, மற்ற இடங்களில் ரூ. 1.17 என்றும், நீலகிரியில் ரூ. 1.22 என்றும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் சுமார் 6 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் குடும்பக் கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் பெரும்பாலோர் தோட்டத் தொழிலாளிகள். ஏழைகள். ஆகவே, இந்த ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை, தொழிலாளிகள் நலனைக் கருதி, நீலகிரி மாவட்டத்தில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதனால் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் நலன் பெறுவார்கள். நல்ல பலன் கிடைக்கும், என்கிற என்னுடைய யோசனையைக் கூறிக் கொண்டு, படியரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்போது, நீலகிரிக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உடைவிஷயம். இப்போது உற்பத்தி அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தினால் ஒரு மந்த நிலைமை ஏற்பட்டு, அதனால் மில்களை மூடும் படியான நிலைமை இருக்கிறது. நேற்று பேசிய உறுப்பினர்கள், இந்த அரசுதான் எல்லா மில்களையும் மூடிவிட்டது என்ற கருத்தில் பேசினார்கள்.

[திரு. கே. போஜன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

மில்கன் ஏன் மூடப்பட்டன என்றால், முன்பு 42 மில்கன்தான் இருந்தன. தற்போது 84 மில்கள் என்ற அளவில் இருக்கின்றன. ஆகவே, உற்பத்தி அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தினால் உற்பத்திப் பொருள்கள் உடனடியாக விற்பனையாகாத மந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 84 மில்கள் ஆகியும்கூட தொழிலாளர்களுக்கான வேலையாய்ப்புகள் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. உற்பத்திப் பொருள்கள் செலாவணியாகாவிட்டால் மந்த நிலைமைதான் ஏற்படும். உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு டிமாண்ட் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உற்பத்திப் பொருள்கள் உடனுக்குடன் செலாவணியாகும். முன்பிருந்த அரசாங்கம் தொழிற்சாலை விஸ்தரிப்புக்கு பதிலாக அதிகமான அளவில் லைசென்ஸ்கள் வழங்கி, அதிக மில்களை ஏற்படுத்தியதுதான் மந்த நிலைமைக்குக் காரணம், அத்துடன் மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கும் எக்ஸ்சஸ் வரியும் மந்த நிலைக்கு ஒரு காரணம். இந்த பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் மாநில அரசு தன் முழு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதில் மத்திய அரசுதான் முன்வரவேண்டும். அதோடு மில் சொந்தக்காரர்களும் இதில் பங்கேற்க வேண்டும். தனிப்பட்ட மானேஜிங் ஏஜென்சியுள்ள கம்பெனிகளில் நஷ்டம் வந்திருக்கவில்லை. மில் சொந்தக்காரர்களும் நஷ்டத்தில் ஓரளவு பங்கேற்று பணம் போட்டு, வேலையிழந்த மக்களுக்கு வேலையாய்ப்புத் தேடித்தரும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டுவசதிப் பிரச்சினை. நம்முடைய அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு தரிசு நிலங்கள், புறம்போக்கு நிலங்கள் போன்றவற்றில் குடிசை போட்டுக்கொண்டிருந்த அரிஜன மக்களுக்கு, ஆயிரக்கணக்கில் வீட்டு மனைகளை வழங்கி இடவசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும், தொழிற்சாலைகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தவில்லை யென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்கவாறு பதிலளித்தார்கள். இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில்தான் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. அம்மாதிரி தொழிற்சாலை ஏற்படுவதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியும், கடன் அளிக்கும் உதவியும் மிகமிகத் தேவை. தற்போதைய நிலையில் மத்திய சர்க்கார் காங்கிரஸ் அல்லாத அமைச்சரவை உள்ள மாநிலங்களை மாற்றுக்கருத் தோடுதான் பார்க்கிறார்கள் (மணியடிக்கப்பட்டது). நமது மாநிலத்தில் சேலத்தில் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாம் எழுச்சிநாளைக் கூட கொண்டாடினோம். சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்பட வேண்டுமானால் நாம் அனைவரும் ஒன்றுகூடி மத்திய சர்க்காருடன் போராட வேண்டும். அதற்கு இங்குள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் யாவரும் நம்முடன் சேர்ந்து போராட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இம்மாநிலத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு சீர்குலைந்துவிட்டது என்று கூறுகிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு போன்றவற்றை நிலைநிறுத்து வதிலே நாட்டிலுள்ள பொதுமக்களுக்கும், அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பங்கு உண்டு. பொதுமக்கள் நல்ல முறையில் சட்டம், ஒழுங்கைப் பாதுகாத்து நடந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும். ஒரு கட்சிக்காக, அரசியலுக்காக வேண்டி சட்டம், ஒழுங்கு சீர்குலைந்துவிட்டது என்று கூறுகிறார்கள். போலீஸார் நடவடிக்கை எடுத்தால் சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்துவிட்டது என்று கூறுகிறார்கள். ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதியன்று 500, 600 பேர்களைவிட வேண்டுமென்றே போலீஸார் தடியடி நடத்தினார்கள் என்றால், அடுத்து, 4-ம் தேதியன்று நடந்த ஊர்வலத்தில் ஏன் போலீஸ் தடியடி நடத்த வில்லை?

திரு. பி. ஜி. ரகுபதிருமன் : ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதி தடியடி ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை உறுப்பினர் விளக்குவாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் தொடர்ந்துபேசி சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

1968 ஆகஸ்ட் 24]

திரு. கே. போஜன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை மக்களுடைய நலனுக்காகப் பாடுபட்டு வருகிறது. ஆகையால் இந்த மக்களுடைய நலனுக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாக இருந்து, மேலும் நல்ல முறையில் ஆட்சியை நடத்தி வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நம்பிக்கையல்லாத தீர்மானத்தின்மீது எனக்கு நம்பிக்கையில்லையென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கணேசன் : சால்புநிறை சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, அருமைக் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்து அவர்களைய குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களுடைய நம்பிக்கையை படிப்படியாக இழந்து, இப்போது முற்றும் இழந்துவிட்ட நிலையில் இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள், மக்களுடைய நம்பிக்கையை மேலும் மேலும் பெற்று வருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இப்போது இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் அத்தனையும் பொது இடங்களில் மக்கள் முன்னால் பல மாதங்களாகச் சொல்லிவந்த குற்றச்சாட்டுகள் ஆகும். பொதுமக்களின் மத்தியில் அவை எடுபடாத காரணத்தாலோ, அதைக் கேட்பதற்கு மக்கள் தயாராக இல்லாத காரணத்தாலோ என்னவோ அதே குற்றச்சாட்டுகளை நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின் மூலம் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அடக்குமுறைகளை எவிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்களைய கடந்தகால வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்க்கிறபோது எவ்வளவு கொடுமையாளர்களாக, எவ்வளவு வன்கணுள்ளர்களாக, எவ்வளவு ஈவிரக்க மற்றவர்களாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும்.

கடந்த ஆட்சியில் பொதுவுடமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் இரணியன், சிவராமன் போன்ற தோழர்களைக் கட்டி வைத்து இம்சித்தது அவர்களுக்குத் தெரியும். படிப்படியாக எத்தனையோ கொலைகளைச் செய்துவிட்டு அவர்கள் இப்போது, தாங்கள் சத்தியசீலர்களாகவும், ஜீவ காருண்யம் உள்ளவர்களாகவும் காட்சியளிப்பது மக்களுக்குத் தெரியாதா என்ன?

1965ம் ஆண்டில் மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது, எவ்வளவு மிருகத்தனமாக நடந்துகொண்டார்கள், எவ்வளவு கருணையற்ற உள்ளத்தோடு இளம் மாணவர்களைச் சுட்டுக் குவித்திருக்கிறார்கள் என்று மக்களுக்குத் தெரியும். நான் காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு பச்சையாக ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் சுட்டுக் குவித்த அளவுக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கைது செய்யவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் காட்டியிருக்கும் பிணங்களின் எண்ணிக்கையின் அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு யாரையும் சிறைப் படுத்தவில்லை. அப்படி கொடுமையாக நடந்துகொண்ட காங்கிரஸ் நண்பர்கள்தான் இன்று, தமிழக அரசு அடக்குமுறைகளை எவிக்கொண்டிருக்கிறது என்று வற்புறுத்தி வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு அம்சத்தையும் எடுத்துப் பேசவேண்டி வருகிறது. தங்களுக்கு மாணவர்கள்பால் அளவுக்குமீறி அனுதாபம் இருப்பதுபோலவும், மாணவர்களுக்குப் பரிவு காட்டுவதுபோலவும் நடந்துகொண்டு, தமிழக அரசு போக்குவரத்து ஊழியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையே எழுந்த சச்சரவைத் தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மாணவர்களைத் தங்கள் பக்கம் இழுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். கடந்த 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 25-ம் தேதியன்று பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் ஊர்வலமாக வந்து கோட்டைக்கு முன்னால் நின்றுகொண்டு, அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்ட நேரத்தில், அப்போது முதலமைச்சராயிருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், மாணவர்

[திரு. எல். கணேசன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 24]

களைப் பற்றி முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார்கள். மறுத்தது மட்டும் அல்ல, கொஞ்சங்கூட இரக்கம் காட்டாமல் “மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தானே செய்வார்கள், நான் பள்ளிகளை இழுத்து மூடிவிடுகிறேன்” என்றார்கள். இதைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் உணர விட்டாலும் மாணவர் உலகம் தெளிவாக உணர்ந்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாணவர்களை அழைத்து அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் என்ன குறைபாடுகள் என்ன என்பதை விசாரித்து தெளிந்தே செயல்பட்டு வருகிறார்கள். இதே சட்டமன்றத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மொழிபற்றிய தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தபோது மாணவர்களுக்காகவா இதை நிறைவேற்றுவது என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்டார்கள். “ஆம் அவர்களுக்காகத்தான். அவர்கள் யார் நம் இரத்தத்தின் இரத்தம் அல்லவா” என்று கேட்டார்கள். மாணவர்களுடைய கோரிக்கையை இன்றைய தமிழக அரசுதான் நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறது என்பதை மாணவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் கணேசன் அவர்கள் தொடர்ந்து 26—8—1968 அன்று பேசுவார்கள். பேரவையை ஒத்திவைக்கும் முன் ஓர் அறிவிப்பு.

8. அறிவிப்பு

அவை அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்மானங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்று 24—8—1968 அன்று நடந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டபடி இந்த அவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டபடி நடக்கும்:—

25— 8—1968	.. ஞாயிறு	.. விடுமுறை.
26— 8—1968	.. திங்கள்	.. நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்.
	முற்பகல்.	
	பிற்பகல்	.. அரசினர் மசோதாக்கள், தீர்மானங்கள்.
27— 8—1968	.. செவ்வாய்	.. விடுமுறை
	புதன்	
28— 8—1968	.. முற்பகல்	.. நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்.
	பிற்பகல்—	.. கடைசி நாள்.
	(4 மணி)	
29— 8—1968	வியாழன்	.. தனியார் அலுவல்கள்.
30— 8—1968	வெள்ளி	.. மின்சாரவாரியத்தின் 1968—69-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம்.
31— 8—1968	சனி	

பி.ப. 2-04 இப்பேரவையின் கூட்டம் 31—8—1968-ஆம் நாளுடன் முடிவுறும்.

இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. மீட்டும் 26—8—1968 அன்று காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.